

Promotor

contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren

SCHRIJF ALVAST IN JE AGENDA!

VGOO-contactdag 11 juni 2010

Bereden Route Clearance in Afghanistan

Nederlandse militairen tussen Eufraat en Tigris

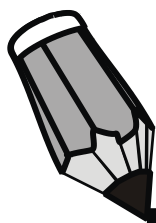
Verhuist het Geniemuseum naar Soesterberg?

De Genie draait nergens haar hand voor om

1976-2010
34 jaar

Advertentie

Colofon

De Promotor is het contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren. De Promotor verschijnt eenmaal per kwartaal.

Redactie:

aooi T. van Boxtel, hoofdredacteur
aooi N. Stip, redacteur en lay-out
aooi A. Wever, redacteur
smi M. Smulders, redacteur
sgt1 J. Mekkes, redacteur
sgt1 P. Vogelaar, redacteur
sgt R.J. Davies, redacteur
aooi M.J.C. v Veldhoven, redacteur buitenland
aooi F. Schiltman, fotograaf

Redactie-adres

Redactie Promotor
Stoelenmatter 38 5683 NS Best
intranet: n.stip@mindef.nl
internet: nstip@onsbrabantnet.nl

Aanleveren kopij:

Teksten kunnen bij voorkeur worden aangeleverd middels mail. Digitale foto's (het liefst 300 dpi) apart aanleveren bij het tekstdocument. Mening en zienswijzen, weergegeven in artikelen waarvan de schrijver wordt vermeld, zijn geheel voor diens rekening. De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Op grond van de auteurswet kan overname van artikelen en/of illustraties slechts geschieden met toestemming van de redactie.

Deadline kopij:

Promotor nr. 128 - 2010: vrijdag 28 mei 2010.

Bestuur:

Voorzitter: aooi J.R.G. Beljaars
Secretaris: aooi A.T.H. van Ooijen
Smaragd 22, 5345 TM Oss. tel: 0412 - 643574
Penningmeester: aooi M. Curfs
Leden:
aooi L. de Vos
aooi H.G. Jøgemis
aooi P.R.J. Metsemakers
aooi N. Stip
aooi A.M.M. van Rhee
smi M.B. Waterreus
sgt1 G. Naves
sgt1 R. de Vries

Ereleden:

J.J. de Wolf
P.M.A. van Dijk
G.M. Beerkens
B.P.M. Oude Nijhuis
J.H. Smit
K.K. Thijssens
C.J. Hamers

Doel:

De vereniging stelt zich ten doel:

- de band onder de onderofficieren van de Genie bevorderen;
- de belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het wapen bevorderen;
- de leden in te lichten over de personele en organisatorische veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het wapen;
- de kennis verhogen over de geschiedenis van het wapen der Genie en het levendig houden van de tradities in het wapen.

Lidmaatschap:

De jaarlijkse contributie bedraagt €20,00 door een automatische incasso of middels telebankieren te voldoen bij de aanvang van het kalenderjaar c.q. na ingang van het lidmaatschap door overschrijving op postgiro 37.26.500 ten name van de penningmeester van de VGOO.

Internet:

Webmaster : Aooi b.d. Bernhard Oude Nijhuis
Url: <http://www.vgoo.nl>

Adverteren, profileren en/of exposeren kan niet de voorkeur van verwerving inhouden.

Inhoud

- 9 NLD Advanced Route Proving & Clearance Capacity
- 15 Activation ceremonie van USF-I
- 17 Bereiden Route Clearance in Afghanistan
- 23 Contactdag 2010 Vrijdag 11 juni
- 24 De Genie in Burundi aan de slag?
- 26 Interview met Adj bd Jo Hugens
- 28 'Werk naar werk'
- 29 De Genie draait nergens haar hand voor om
- 32 Duits oefenterrein ideaal voor 101 NBC Verdedigingscompagnie
- 33 Verhuist het Geniemuseum naar Soesterberg?
- 34 Historische genie-eenheid uit 1794 op Wapendag 2010

RUBRIEKEN

- 4 Voorwoord
- 5 Redactioneel
- 5 In de volgende Promotor
- 5 Wie ontvangen de Promotor
- 7 De VGOO was present!
- 7 Mededelingenkaart

Voorwoord

Oss, 25 februari 2010

Het is alweer zover, ik word door de redactie op het spoor gezet om weer een voorwoord te maken, wat ik graag doe dus pak ik weer die pen of toch het toetsenbord.

Voor dat ik begin wil ik eerst stilstaan bij het overlijden van adjudant bd Ad Aanraad. Hij is op 16 december 2009 overleden. De vereniging heeft namens de VGGO-leden op passende wijze op zijn overlijden gereageerd. Ad, rust zacht!

Via adjudant bd Jo Hugens, die sinds kort de nieuwe coördinator senioren regio Vught is, bereikte ons het nieuws dat adjudant bd Hans Bots is opgenomen in een verpleegtehuis. Namens de vereniging wensen we hem alle sterkte toe. Vanzelfsprekend zal hij blij zijn met ieder kaartje of bezoekje dat hij krijgt van een collega, verderop in de Promotor staat zijn adres.

De eerste maanden van het nieuwe jaar liggen alweer achter ons, het lijkt wel of dat die zogeheten sneltrein verandert is in een TGV. Niet alleen de dagen vliegen voorbij maar ook staan er weer allerlei wijzigingen binnen onze organisatie op stapel. Dat daarbij ons kabinet valt doet geen positieve duit in het zakje. Zonder politiek te willen bedrijven vraag ik mezelf af wat nu het beste is; doorgaan, beperkt doorgaan of stoppen met de missie. Weet U het antwoord? En wat betekent dat voor ons als Genisten, die wel aan de weg willen blijven timmeren?

Als bestuur zijn we eind februari bij elkaar geweest en hebben weer allerlei zaken besproken en uitgezet. Alles met het doel de vereniging, en dat zijn wij met z'n allen, een goede koers te laten blijven varen. Daarvoor hebben we een goed kompas nodig en dat kompas zijn jullie, leden van de vereniging! Dus laat je horen en kom met jullie meningen, vragen en ideeën naar de Algemene Ledenvergadering, tijdens de VGGO contactdag in juni.

Ik maak het niet te lang want ik wil graag dat onze voorzitter Joep Beljaars het voorwoord afsluit. Want na een schitterende missie en bijbehorend ontschepingsverlof schuift hij weer aan bij de bestuurstafel. Het was me een eer om uw waarnemend voorzitter te mogen zijn. En ik heb met veel plezier 3 voorwoorden mogen schrijven. Desalniettemin ben ik blij dat Joep weer terug is dan kan ik die "zwarte" hamer weer aan hem teruggeven, dus Joep hier heb je hem weer.....

Aoi Toine van Ooijen, waarnemend voorzitter

Hedel, 7 maart 2010

Hallo leden,

Zoals Toine hiervoor aangeeft zit mijn uitzending als TFU-adj van TFU VII er weer op. Het was een bijzondere ervaring die ik voor geen goud had willen missen. Uiteraard met zijn ups and downs maar dat maakt het nou juist zo bijzonder. Met trots heb ik de brigadeadjudantenstok in Tarin Kowt overgedragen aan medegenist aoi Dirk Brouwer. Het was overigens een echt geniefeestje: generaal vd Heuvel, Dirk, generaal van Uhm en ikzelf stonden die ochtend voor de TFU. En maar liefst drie van de vier waren dus genist! Heel bijzonder toch?

Toine heeft de VGGO-kar met veel enthousiasme getrokken in het kleine jaar dat ik met de voorbereiding en de feitelijke uitzending bezig ben geweest. Natuurlijk hebben we gedurende die tijd regelmatig contact gehouden maar het echte bestuurwerk kwam van hem en de penningmeester Martin Curfs. Toine en Martin, daarvoor enorm bedankt! Er gebeurde in die periode overigens van alles. Zo zijn er nogal wat (goede) ontwikkelingen binnen het Regiment en is er ook het e.e.a. veranderd bij Naber Media Exploitatie. Ook het ledenbeheer en met name de nalatigheid van leden om hun contributie over te maken blijft te veel aandacht vragen. Ontwikkelingen die de nodige aandacht vragen. Want veranderingen roepen nou eenmaal weerstand en veel vragen op. Maar het zou dom zijn om de ogen te sluiten voor veranderingen want dat zou er voor kunnen zorgen dat we ineens achter de feiten aan blijken te lopen. Daarom gaan we er als bestuur weer eens goed voor zitten en wat stevig denkwerk verrichten, om er zo samen voor te zorgen dat het ook in de toekomst goed zal blijven gaan met de VGGO!

It's good to be back again,

Aoi Joep Beljaars, weer voorzitter....

(.)

Redactioneel

Collega's,

Een nieuwe lente, althans voor de Promotor. Zoals u wellicht gemerkt heeft zijn er de afgelopen edities wat kleine veranderingen aan de layout doorgevoerd. Zo zijn er grote foto's die de titel ondersteunen en is bij sommige artikelen de strakke twee kolommen structuur losgelaten. Nico Stip, verantwoordelijk voor de layout van ons blad, had een aantal weken terug al aangegeven dat hij ook iets nieuws wilde met de cover. Zoals u ziet is hij

hierin geslaagd en kreeg hij zomaar hulp uit een hoek waar hij dit niet van verwacht had. Naber Media Exploitatie, die al weer vijf jaar er voor zorgt dat wij onze prachtige Promotor kunnen uitgeven, heeft de hele Genie omarmd en wil voor de bladen "Genist" en "Genie" hetzelfde doen als wat NME voor de Promotor doet en dat is het verzorgen van de acquisitie van advertenties zodat de bladen betaalbaar blijven. Marketingtechnisch is het daarvoor "handig" om een zelfde uitstraling te hebben. Waaruit bestaat dan die steun hoor ik u nu denken, welnu Naber heeft een ontwerp bureau Deepspace in de arm genomen om deze uitstraling zichtbaar te maken. En zie, een nieuwe cover is geboren. Zodra de "Genist" en de "Genie" uitkomen zult u zien dat de bladen "familie" van elkaar zijn maar met een eigen identiteit (Promotor: Stoer - Werkvloer - Onderofficieren - Poten in de klei - Aardkleuren). En dat blijft ook zo! Op termijn bestaat er wel de mogelijkheid om het samenstellen van de Promotor over te laten aan Deepspace. Zo zie je maar, tijd lost (bijna) alles op. Meerdere oproepen om steun voor Nico worden zo in een klap opgelost.

Nu de inhoud van dit nummer:

We borduren verder over het Route Clearance Concept. De missie in Afghanistan mag dan stoppen maar nu is juist het moment daar om e.e.a. goed in te bedden. Is het *wishfull thinking* van de redacteur of kan dit zomaar realiteit worden? Wie het weet mag het zeggen!

Een interview met inmiddels een paar maanden bd-er Jo Huggens, wie hem nog niet kende haalt dat ruimschoots in.

Roel Scheper sluit zijn laatste reis naar Burundi af met een verslag van de voortgang van het project wat zij daar opgestart hebben.

Ik heb ook "leentje buur" moeten spelen bij de redactie van de Phoenix, periodiek van het OOCL, om u mee te laten lezen met wat voor een geweldige prestatie 103 Constructiecompagnie heeft neergelegd en gezet in een gebied wat vooral de oudere lezer aanspreekt, Sennelager. Liever had ik dit (laten) opgetek(en)d uit de mond/pen van een onderofficier van de Genie. Hier gaan wij als redactie zeker aan werken!

Veel leesplezier.

Toine van Boxel

In de volgende Promotor

Hieronder een overzicht van een aantal onderwerpen die u in de volgende Promotor kunt verwachten.

- Berichten uit Afghanistan (TFU 12)
- Engineer Victorie I (101 Gnbat)
- Reekweek (411 Pagnacie)
- Batstaf te velde (41 Pagnbat)
- SOB (11 en 41 Pagnbat)
- Misschien wel uw reactie op één van de artikelen
- Berichten uit "de Zandbak"
- "Tipje van de sluier opgelicht" door het Kenniscentrum OTCGenie

(.)

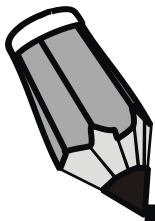
Wie ontvangen de Promotor:

- Leden van de VGOO
- Directie Dienst Vastgoed Defensie (DVD)
- Commando Landstrijdkrachten te Utrecht
- 13 Gemechaniseerde Brigade te Oirschot
- 43 Gemechaniseerde Brigade te Havelte
- 11 Luchtmobiele Brigade te Schaarsbergen
- Operationeel Ondersteuning Commando Land te Apeldoorn
- 11 Pantsergeniebataljon te Wezep
- 41 Pantsergeniebataljon te Oirschot
- 101 Geniebataljon te Wezep
- Genisten in de uitzendgebieden
- Defensie Materieel Organisatie (DMO) te Den Haag
- Koninklijke Militaire School te Weert
- Opleidings en Trainings Centrum Genie te Vught
- Aspirant Beroeps Onderofficieren Opleiding te Vught
- Regionaal Militair Commando's
- Paresto

(.)

(.)

Advertentie

De VGGOO was present:

Op 16 december 2009 is de adjudant b.d Aanraad overleden. De vereniging heeft hier op gepaste wijze op gereageerd.

*Plaisir d'amour ne dure qu'un moment
Chagrin d'amour dure toute la vie.*

Tot onze diepe droefheid overleed toch nog geheel onverwacht mijn lieve man, onze vader en opa

Ad Aanraad
echtgenoot van
Greet Aanraad-van Ancum

Oudenbosch, 1 juli 1928 Oss, 16 december 2009

Greet, kinderen en kleinkinderen

Greet Aanraad-van Ancum
Wagenaarstraat 168
5343 CN Oss

We zijn verdrietig, maar vooral erg dankbaar voor wat hij voor ons heeft betekend. Zijn lichaam is ter beschikking gesteld van de wetenschap.

Er is gelegenheid tot condolance op dinsdag 22 december van 14:00 tot 15:30 uur in het Herinneringshuis (voormalige Scheppingskerk) aan de Constantijn Huygensstraat 38 in Oss.

Liever geen bezoek aan huis.

De vereniging is door Jo Hugens op de hoogte gebracht van de slechte toestand van Hans Bots. Hans ligt momenteel in een verpleegtehuis. De VGGOO heeft hem middels een kaart een hart onder de riem gestoken.

Wilt u Hans ook een kaartje sturen? Dat kan, het adres is: Vita Nova, afdeling Platanenhof kamer 202, Begijnstraat 18, 5341 BH Oss.

Jongstleden 5 februari is de certificaatuitreiking van ABOO-klas 36 geweest. Leo de Vos heeft de vereniging vertegenwoordigd en de sergeanten gefeliciteerd.

Op 18 februari was het weer druk in het huis van de Genie. Een voormalige bestuurslid van de VGGOO, Fons Aarendonk heeft afscheid genomen van de dienst. Tijdens een drukbezochte receptie hebben Toine van Ooijen en Martin Curfs de vereniging vertegenwoordigd en hem het allerbeste toegewenst, uiteraard vergezeld met een mooi kistje wijn.

(.)

verstuur deze kaart naar de secretaris:
A.T.H. van Ooijen, Smaragd 22, 5345 TM Oss.

Mededelingskaart
Hierbij stel ik u in kennis van:

Dat ik lid wil worden van de vereniging genie-onderofficieren m.i.v.

.....-jarig ambtsjubileum op:

Mijn huwelijk /-jarig huwelijksjubileum op.....

Ter gelegenheid van voornoemd feit zal een receptie worden gehouden op d.d. Tdstip.....plaats.....

Toevoegen e-mailadres bij adresgegevens:

Langdurig ziek thuis/ ziekenhuisopname m.i.v.

Dienstverlating m.i.v.....

Overige mededelingen

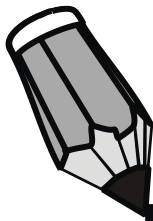
Naam : Regnr: Rang:

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Handtekening:

Advertentie

Naar aanleiding van publicaties in Promotor betreffende het Nederlandse Route Clearance Concept (RCC) heeft adjudant Van Veldhoven het initiatief genomen om één en ander op een rij te zetten. Zijn intentie is om een bijdrage te leveren aan de inbedding van alle middelen en ontwikkelingen in een overkoepelend explosieven bestrijdingsconcept.

NLD Advanced Route Proving & Clearance Capacity

...en de verankering in het NLD explosieven bestrijdingsconcept

apoi Martin van Veldhoven, Allied Force Command HQ Madrid

In 2009 heb ik de gelegenheid gehad om op Kandahar Airfield (KAF) met Amerikaanse collega's van gedachten te wisselen over het optreden met hun Route Clearance Packages (RCPs) en heb ik hun trainingen bijgewoond. Een paar maanden later was ik op bezoek bij het Joint Multinational Readiness Centre (JMRC) te Hohenfels, Duitsland, en ook daar heb ik de gelegenheid genomen om eens uitgebreid met collega's te spreken die ervaring hebben in het optreden met RCPs in Irak en Afghanistan.

Ik heb de artikelen van Ikol Hans Waals, maj Carel Sellmeijer en Rens Righarts in de Promotors 124 en 125, waarin zij de ontwikkeling van het ADV RP&C introduceren, met bijzondere belangstelling gelezen. In deze artikelen stond zoveel nieuwe informatie dat ik alles voor mezelf en voor u als lezer, maar eens op een rij heb gezet om enig overzicht te verkrijgen. Alereerst natuurlijk de gebruikte afkortingen die u, met andere relevante afkortingen uit de Thema Promotor Counter-IED, op pagina 13, in een apart kader nog eens kunt opzoeken. Ik heb me beperkt tot de explosievenbestrijding gerelateerde afkortingen.

Voor de behandeling van het RCC concept neem ik u eerst mee terug naar de jaren 90 toen we als Nederlandse genie de eerste stappen hebben gezet in de ontwikkeling van Route Clearance tijdens de operaties op de Balkan. Ook de Amerikaanse ervaringen met de RCPs in Afghanistan zijn de moeite waard om nader te bekijken. Vervolgens zal ik een poging ondernemen de verschillende mijn- en explosievenbestrijdingsmiddelen te positioneren in een overkoepelend explosievenbestrijdingsconcept. Redenerend vanuit dat voorgestelde concept maak ik u deelgenoot van mijn conclusies naar aanleiding van discussies met Amerikaanse collega's m.b.t. het trainen en

operationeel optreden met RCPs. Ik sluit af met een aanbeveling voor (1) het verder ontwikkelen van het Nederlandse explosievenbestrijdingsconcept en (2) het trainen en, conform de intentie zoals beschreven door Ikol Waals, het mogelijk inzetten van een eerste Nederlands RCP in Uruzgan.

COUNTER MINE & EXPLOSIVE DEVICES OPERATIONS OP DE BALKAN

Tijdens de IFOR en SFOR uitzendingen waren er binnen de Counter Mine & Explosive Devices Operations (CM OPS) twee soorten operaties te onderkennen, namelijk RC Operations voor de eigen Freedom of Movement (FOM) uitgevoerd door IFOR en SFOR troepen en Military Demining Operations door Counter Mine (CM) Teams van voormalig strijdende partijen die daarbij gecontroleerd werden door Mine Observer (MO) Teams van IFOR en SFOR.

ROUTE PROVING & CLEARANCE OPERATIONS

In het kader van dit artikel concentreer ik me alleen op de bereiden RC Operations en positioneer deze zo goed mogelijk in de huidige tijd. Rens Righarts refereert bij de behandeling van de niveaus van Route Clearance naar high confidence - low risk routes. Deze classificatie werd tijdens IFOR en SFOR gebruikt en maakte onderdeel uit van het toen toegepaste niveau van Route Clearance. Righarts verwijst in zijn artikel zijdelings naar de eerder genoemde classificatie maar benoemd de andere

FIXOR: Binair explosief voor het vernietigen van mijnen en explosieven

RUAG: 'Stand-off' EOD systemen voor de vernietiging van mijnen en explosieven

Nieuwe munitiesoorten vermeld in het artikel van Ikol Waals, Promotor 125

classificaties verder niet. Het is daarom nuttig om hier wat uitgebreider op in te gaan en te kijken hoe die systematiek zich verder ontwikkeld heeft.

NIVEAU VAN ROUTE CLEARANCE

Om dieper in deze materie te duiken neem ik u mee van IFOR naar ISAF. Bij 11 Air Manoeuvre Brigade (AMB) hebben we tijdens het opwerken naar de operationele gereedheidstelling (OGS) van 2003 de opgedane ervaringen van IFOR en SFOR verwerkt in 11 AMB SOP 0374. Tijdens de eerste ISAF rotaties in Kabul en omgeving is zoveel als mogelijk invulling gegeven aan wat in deze SOP stond beschreven. In de Promotor van december 2003 heeft Fred van Remmerden er nog een uitgebreid artikel over geschreven. Het loont de moeite dat nog eens na te lezen.

Ik zal hierna de routeclassificaties beknopt behandelen zoals ze tijdens IFOR en SFOR werden gebruikt en ze vervolgens vergelijken met de door Rens Righarts beschreven classificaties. De uitvoering van een Route Clearance wordt vanzelfsprekend eerst voorafgegaan door een uitgebreide analyse, een targeting meeting en besluitvorming.

HIGH CONFIDENCE – LOW RISK ROUTE

Een route waarvan is vastgesteld dat deze regelmatig door lokaal verkeer wordt gebruikt. De route dient vervolgens bereden en visueel gecontroleerd te zijn. Er blijft te allen tijde een risico van aanwezigheid van mijnen en explosieven. De routes zijn immers alleen gecontroleerd op verdachte plaatsen.

EOD PROVEN ROUTE

Een gehele route of deel van een route die door de genie aan een intensieve visuele controle is onderworpen, daarbij gebruikmakend van optische middelen, waarbij tevens de berm in een strook van X meter worden gecontroleerd. Alle gevonden mijnen en explosieven worden geruimd of vernietigd. Er blijft te allen tijde een risico van aanwezigheid van begraven mijnen en explosieven in de bermstrook en buiten de gecontroleerde strook.

EOD CLEARED ROUTE

Een route die gecontroleerd is door de genie, daarbij gebruikmakend van organieke middelen (toen nog de prikker en metaaldetector) of door de inzet van mechanische mijnenruimtuurusting. De Britten hadden toen de Aardvark tot hun beschikking. Dit is het hoogste niveau van controle dat mogelijk is en wordt alleen uitgevoerd indien er sprake is van een dringende operationele noodzaak.

Het zal u duidelijk zijn dat de middelen toen ook ontoereikend waren. De Aardvark met zijn vlegels is niet echt geschikt voor Route Clearance omdat het een middel is dat ontworpen is voor Area Clearance.

Het niveau van Route Clearance zoals hierboven beschreven refereert aan het behaalde eindresultaat, de veiligheid van de route door een uitspraak te doen over de geruimde en vernietigde mijnen en explosieven en aan te geven wat het 'restgevaar' is. Vanzelfsprekend dienen alle routes regelmatig bereden en gecontroleerd te worden ter verificatie of de classificatie van de route nog steeds van kracht is. De door Rens Richarts beschreven niveau-indeling gaat uit van de ingezette middelen bij de uitvoering van de Route Clearance. Tevens wordt het begrip 'proving' anders geïnterpreteerd. U kunt de door Rens Richarts beschreven niveaus nalezen op pagina 29 van Promotor 125. In de praktijk kunnen de omstandigheden en beschikbare mid-

delen zo variabel zijn dat een daarop gebaseerde indeling problematisch is. Mijn voorkeur gaat uit naar de indeling zoals die tijdens IFOR en SFOR is ontwikkeld. Voordeel van deze indeling is dat het behaalde niveau van de Route Clearance wordt omschreven, ongeacht de omstandigheden en ingezette middelen.

WERKEN NAAR EEN NLD RCP IN ISAF

De 'standaard' samenstelling van het RCP die de Amerikanen beschrijven in hun Afghanistan Route Clearance Handbook (CALL) van december 2008 wijkt enigszins af van de samenstelling die maj Sellmeijer in zijn artikel beschrijft (CEHC). Tijdens discussies op het JMRC, in december 2009, met Amerikaanse genie collegae die veel operationele ervaring hebben opgedaan met het trainen en operationeel optreden met RCP's, kwam het advies om zoveel mogelijk geïntegreerd te blijven optreden met de manoeuvre. Hieruit volgt volgens hen dat je geen compleet RCP met alleen genisten hoeft te formeren zoals zij initieel hebben gedaan. Ik moet hier voor de duidelijkheid vermelden dat we tijdens de discussies uitgingen van een COIN scenario en het Combined Arms Team (CAT) optreden zoals momenteel het geval is in RC(S) en Uruzgan.

De oplettende lezer heeft hierboven drie verschillende opties voor een RCP onderkend. Deze opties heb ik hierna met elkaar vergeleken, waarbij ik voor het NLD RCP daar waar mogelijk de Bushmaster gebruik in plaats van (de zware) voertuigen uit de Amerikaanse MRAP familie.

CEHC RCP	CALL RCP	NLD RCP (CAT)
Husky Metal Detectors	Husky Metal Detectors	Husky Ground Penetration Radars & Metal Detectors
Husky Metal Detectors	Husky Metal Detectors	Husky Metal Detectors
Buffalo Manipulation Arm	Buffalo Manipulation Arm	Bushmaster Mine Roller
RG-31 Gyrocam	RG-31 Gyrocam	Bushmaster Mine Roller & Robot
RG-31 Interrogation Arm	RG-31 Interrogation Arm	Bushmaster Interrogation Arm & Search Team
RG-31 Security	RG-31 Security	Bushmaster EOD
RG-31 Medical	RG-31 Security	<i>Engineers & EOD</i>
	RG-31 Security	<i>Manoeuvre & Medical</i>
	RG-31 Medical	C2 & Security
	JERRV EOD	Security
		Security
		Medical

Het NLD RCP treedt bij voorkeur op met een manoeuvre element.

Mijn suggestie voor het opzetten van een eerste NLD bereden RC capaciteit is om de volgende voertuigen te gebruiken: twee Husky's, eventueel met aanvullende modules en een aantal mijnenrollers voor bevestiging op de Bushmasters. Vervolgens is het de uitdaging om de verschillende wijzen van optreden verder uit te werken en om dit pakket te integreren in CATs en konvoioperaties.

Elders in deze Promotor vindt u een artikel waarin het mogelijke optreden van een NLD RCP in detail wordt beschreven, inclusief de inzet van de diverse RC modules. Naast Route Clearance komt in dat artikel ook de inzetoptie Emplaced Explosive Ordnance (EEO) Breaching aan de orde. Bij Obstacle Reduction en Breaching kan het gebruik van explosieven aan de orde zijn, denk maar eens aan de inzet van de MICLIC. Dat klinkt in eerste instantie misschien wat vreemd, echter in gesprekken met een Amerikaanse collega van het JMRC kwam zijn persoonlijke

ervaring m.b.t. de inzet van meerdere MICLICs in het kader van EEO Breaching aan de orde. Deze inzetoptie werd gebruikt omdat het geweldsscenario en de hoeveelheid geplaatste IEDs zo hoog was dat ze met hun RCP niet meer verder konden. Je bent dan inmiddels in het segment van complexe Breaching Operations beland.

Amerikaanse RG-31 en Husky op de Convoy Lane van de ISAF Counter-IED Training Group RC(S). De keuze om de interrogatoriumarm op de Husky te monteren resulteerde in de grote aantallen verloren gegane interrogatoriumarmen zoals vermeld in het artikel van maj Sellmeijer, \$ 90 miljoen om beschadigde armen te vervangen in 2007. De Husky op de foto maakt deel uit van een Amerikaanse RCP eenheid die kort daarvoor vanuit Irak naar Afghanistan is overgeplaatst. (alle foto's bij dit artikel zijn genomen door aooi van Veldhoven).

'DEATH BEFORE DISMOUNT'

Voordat ik u meeneem naar de verankering van middelen in het Nederlandse explosievenbestrijdingsconcept wil ik nog even stilstaan bij bovenstaande kreet waar maj Sellmeijer in zijn artikel aan refereert. Deze kreet is, na het lezen van bovenstaande voorbeeld van EEO Breaching en ook het overige optreden van

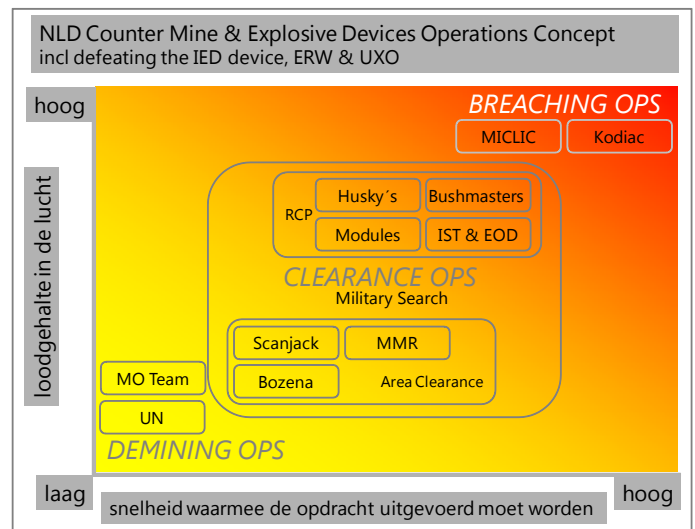
De Amerikanen zijn er inmiddels van doordrongen dat uitgestegen optreden en het uitvoeren van Search TTPs in Afghanistan noodzakelijk zijn, met name bij kwetsbare punten. De foto toont Amerikanen die het uitstijgen met hun nieuwe International MaxxPro Plus MRAP beoefenen op de Convoy Lane van de Counter-IED Training Group RC(S).

RCPs in Irak denk ik, beter te plaatsen. Een dergelijke inzet is in Afghanistan nog niet aan de orde geweest maar het wordt wel duidelijk waar de kreet 'death before dismount' vandaan komt. De dreiging in Afghanistan is anders dan in Irak en we hadden op KAF bij het trainen van de Amerikaanse eenheden de grootste moeite om de mannen uit het voertuig te krijgen om vulnerable point (VP) checks uit te voeren. Terwijl wij als instructeurs de inzet van Search Teams als één van de grootste enablers beschouwen. Met name vanwege het feit dat je vanuit diverse hoeken kunt waarnemen, ook vanaf de flank richting de weg of spoor waarover verplaatst wordt.

Kortom, de geleerde les hier is dat ons optreden sterk afhankelijk is van de plaatselijke omstandigheden en het aanwezige geweldsniveau. Dit houdt in dat we te allen tijde zeer flexibel moeten inspelen op de omstandigheden om zo op een effectieve manier te kunnen blijven werken.

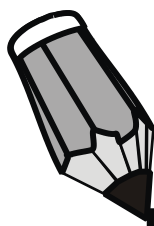
VERANKERING VAN MIDDELEN

Rens Richarts (Promotor 124, juli 2009) en eerder al Marco Smulders (Promotor 115, maart 2007) hebben in hun artikelen aangegeven dat er onduidelijkheid is ontstaan op het gebied van respectievelijk Route Clearance en Counter Mine Operations. Lkol Waals geeft aan dat de middelen uit de toolbox mijnbestrijding verankerd dienen te worden in het genieoptreden (Promotor 125, oktober 2009). Laat ik eens een poging wagen om een aanzet te geven tot de ontwikkeling van een overkoepelend NLD explosievenbestrijdingsconcept. Ik ga hierbij uit van de reeds bestaande indeling in Demining, Clearance en Breaching Operations en positioneer middelen en concepten zo flexibel mogelijk. Het overzicht is slechts een eerste poging waarbij alleen de in het oog springende middelen en het Military Search concept zijn opgenomen. Ik heb nadrukkelijk geen onderscheid gemaakt in typen operaties omdat dat in de praktijk helemaal niet van belang is. 'Operations are operations', waarbij het geweldsscenario snel kan wisselen van een laag naar hoog niveau en andersom. Ik verzoek de lezer nadrukkelijk om op dit uitgangspunt en op het schematisch overzicht commentaar te leveren. Daar worden we met z'n allen alleen maar beter van.

Schematisch overzicht van inbedding van middelen in een mogelijk overkoepelend explosievenbestrijdingsconcept.

Advertentie

AANBEVELINGEN

Het is mijn waarneming dat we in Nederland op de goede weg zijn m.b.t. een mijnen- en explosievenbestrijdingsconcept. Ik hoop dat mijn bijdrage om tot een overkoepelend concept te komen bruikbaar is om verder ontwikkeld te worden.

Om op een heel korte termijn tot een goede wijze van optreden te komen met een NLD RCP in Uruzgan dienen we de mannen op de werkvloer met hun recente ervaringen hier nadrukkelijk bij te betrekken. Indien we ook gebruik willen maken van de expertise van onze Amerikaanse collegae is het de overweging waard om gebruik te maken van de trainingsmogelijkheden op het JMRC te Hohenfels.

(.)

Amerikaanse RG 31voertuigen van het JMRC Hohenfels. Behalve deze voertuigen heeft het JMRC ook de beschikking over de Buffalo, de Cougar JERVV en Husky's met bijbehorende modules.

AFKORTINGEN (NATO, NLD, GBR & USA)

APV	Armoured Protective vehicle	MICLIC	Mine Clearing Line Charge
ArcGIS	Geographic Information System	MMR	Medium mechanisch ruimmiddel
AST	Advanced Search Team	MMRV	Multifunctional Mine Resistant Vehicle
COIN	Counter Insurgency	MO	Mine Observer (Team)
CEHC	Counter Explosive Hazard Centre	MPV	Mine Protected Vehicle
CD&E	Concept Development & Experimentation	MRAP	Mine Resistant Ambush Protected
CM	Counter Mine (Team)	MRRV	Mine Resistant Reconnaissance Vehicle
CM OPS	Counter Mine Operations	NAI	Named Area of Interest
C-IED	Counter Improvised Explosive Devices	NCS	National Search Centre
C-IED WG	Counter IED Working Group	OCU	Operator Control Unit
EARS	Engineer Advanced Reconnaissance Search	RC	Route Clearance
ECC	Engineer Coordination Cell	RCC	Route Clearance Concept
EDD	Explosion Detection Dog	RCP	Route Clearance Package
EEO	Emplaced Explosive Ordnance	RCT	Route Clearance Team
EEOCA	Engineer Explosive Ordnance Clearance Agent	RHB	Rigid Hull Boat
EIC	Engineer Intelligence Cell	RSP	Render Safe Procedure
EOD	Explosive Ordnance Disposal	ROG	Risico, Omgeving en Garantie (methode)
EODD	Explosive Opruimings Dienst Defensie	SR	Special Reconnaissance
EODIS	Explosive Ordnance Disposal Information System	SSA	Senior Search Advisor
EOR	Explosive Ordnance Reconnaissance	SSC	Senior Search Coordinator
ERW	Explosive Remnants of War	SOP	Standing Operating Procedure
ICMS	Intensivering Civiel Militaire Samenwerking	TAI	Target Area of Interest
IFC	Intelligence Fusion Cell	TSP	Training Support Package
IST	Intermediate Search Team	TTP	Tactics, Techniques & Procedures
ICP	Incident Control Point	UXO	Unexploded Ordnance
JERRV	Joint EOD Rapid Response Vehicle	VESK	Video Endoscoop Search Kit
JMRC	Joint Multinational Readiness Centre	VP	Vulnerable Point
JTF C-IED	Joint Task Force Counter-IED	WIT	Weapon Intelligence Team
LMR	Licht Mechanisch Ruimmiddel	ZMR	Zwaar Mechanisch Ruimmiddel

Nederlandse militairen tussen Eufraat en Tigris.

Bagdad is één van die plaatsen op de wereld die tot de verbeelding spreekt. Is het niet vanwege het sprookjesachtige verleden van deze stad dan wel vanwege het feit dat hier in de laatste decennia veel is gebeurd. Veel van wat zich hier heeft afgespeeld zal direct of indirect het leven van veel militairen en hun families hebben beïnvloed. Sinds begin december 2009 maken wij met 5 militairen deel uit van NTM-I (Nato Training Mission Iraq), samen met ongeveer 170 andere collega's uit 13 andere landen. Een missie die soms een beetje verloren lijkt te gaan door alle, terechte aandacht voor Afghanistan. Maar het is nog steeds een missie die minstens zo belangrijk is, alleen met wat minder "Dutch Support".

(Cross swords IZ, Bagdad's meest gefotografeerde locatie, dus wij doen ook mee voor de statistieken)

NTM-I is een missie die de Irakese regering ondersteunt met training en advies bij het opbouwen van de ISF (Iraqi Security Forces). Een Irakese krijgsmacht die bestaat uit ongeveer 600.000 mannen en vrouwen voor alle krijgsmachtonderdelen en veiligheidsdiensten. Daarnaast assisteert NTM-I ook in de diverse Irakese "Operation Centers", waaronder het National Operation Center van Premier Maliki en dat van het ministerie van Defensie en Binnenlandse Zaken. Ook adviseert NTM-I de

(Mike en Hans)

Irakese legerleiding v.w.b. officiersopleidingen, van cadet tot aan de studie voor de Generale staf en natuurlijk niet te vergeten de onderofficiersopleiding. Al deze taken worden in nauwe samenwerking met de Amerikanen uitgevoerd. Zij zorgen ook voor het overgrote deel voor de logistieke ondersteuning van onze missie.

De Nederlandse bijdrage wordt gevormd door KL Overste Ron, Klu Majoor Mark, KMAR Opperwachtmeester Hans, Klu Sergeant-majoor Mike en ondergetekende, KL Adjudant Alfredo. Tot een paar weken geleden maakte ook KLu Sergeant-majoor Leen deel uit van de missie als tijdelijke, maar zeer belangrijke, aanvulling op de personeelsafdeling (J1) van het HQ.

(Mark, Leen, onze Italiaans commandant Generaal Spinelli, Alfredo en Ron)

Onze werkomgeving is voornamelijk in de IZ (Internationale Zone) van Bagdad. Een gebied zo groot als een flinke woonwijk, afgeschermd door grote blokken beton (T-walls). In dit gebied bevinden zich diverse Amerikaanse bases en de grootste ambassade in de wereld, de US NEC (United States New Embassy Compound). Ook de Nederlandse ambassade is in deze zone gevestigd. Ons daadwerkelijk werkgebied bevindt zich voornamelijk op FOB (Forward Operation Base) Union III, een voormalig Baathpartij hoofdkwartier met een paar historische gebouwen zoals de tombe van Michel "Aflaq, ook wel blauwe moskee genoemd. Hij was de grondlegger van de Baath ideologie (Arabisch Nationalisme en basis voor Saddam Hoessein's regeringsbeleid).

Onze slaapvertrekken liggen aan de andere kant van de IZ en het kost ongeveer 10 minuten reistijd om op Union III te komen. Northern Wedge, of zoals wij het noemen Camp Travis, is een kleine "compound" aan de oever van de Tigris omgeven door T-walls. Camp Travis heeft buiten onze slaapvertrekken een

kleine eetzaal, een fitnesszaal, een mini bioscoop voor 15 man (zelf dvd meenemen), een wasserijservice, enkele kleine "buiten" zitgelegenheden en een "Green Beans" coffee corner.

(een van de zitgelegenheden, niet overal is het zo schoon)

Het leven in de IZ is erg wisselend qua weer, verkeer, werk en zoals ik het maar noem "militaire ongemakken. Het weer is veranderlijk; de ene dag koud, hetgeen hier ongeveer 5 a 10 graden betekent, en de volgende dag weer 23 graden, soms wind en soms een heel klein beetje regen. Er is ons beloofd dat medio maart het kwik goed omhoog gaat en temperaturen van 30 plus aan de orde van de dag zullen zijn. Het verkeer dat in de IZ rijdt wordt gecontroleerd, zowel inkomend als uitgaand. Het verkeer is soms druk, soms erg rustig en de weggebruikers vertonen soms ongecontroleerde streken. Irakezen in de IZ rijden net als ZuidEuropeanen. Ze zien geen gevaar, geen strepen op de weg en kijken alleen vooruit.

Het werk is voor het overgrote deel een dagelijkse routine met drukke en soms minder drukke tijden. Over het algemeen is het een werkdag van 0800 tot 1800 gedurende 7 dagen. De militaire ongemakken, zoals aanslagen met autobommen lezen jullie meestal wel in de kranten. Veelal vinden deze plaats buiten de IZ. Het leven gaat ook na een aanslag gewoon weer verder.

Voor ons beginnen in maart de periodes van verlof (R&R) en dat betekent dat we ongeveer halverwege zijn v.w.b. onze uitzending. Even de accu opladen, even weer lekker op de bank, even weer lekker bij familie en vrienden, even weer andere verhalen en even geen Engels praten. Half juni hopen we definitief terug te zijn en pakken we de draad in Nederland weer op. Voorlopig hebben we nog genoeg werk en uitdagingen om de weken te vullen en is de onderlinge sfeer erg prettig. Regelmatig even bij elkaar zitten voor een goed Nederlands gesprek met een kop koffie of een ander drankje en maandelijks "vieren" we de voortgang van onze uitzending. Ook een prettige gelegenheid om over andere belangrijke dingen te praten zoals thuisfront, politiek (ahum), voetbal en natuurlijk af en toe lekker Nederlands "bet-weteren", heerlijk! Regelmatig meesporten als NL team maar tot zover zonder goed resultaat. Vaak net buiten de prijzen maar dat zijn wij als "voetbalgrootmacht" wel gewend. Dus over ons geen zorgen, wij zorgen goed voor elkaar. Een derde van de missie zit er voor ons inmiddels op, het aanwijzingsproces in NL is inmiddels in volle vaart en wij kijken vol verwachting uit naar onze nieuwe collegae die ons midden juni zullen komen vervangen. Vanuit het alsmear warmer wordende Irak, de groeten van vijf Nederlandse militairen tussen Eufraat en Tigris.

Alfredo

(.)

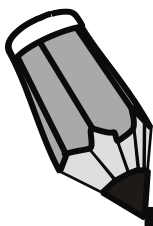
Activation ceremonie van USF-I

1 januari was de activation ceremonie van USF-I, de NAVO en Nederland waren afgevaardigd. Op de foto links zie je het inpakken van de MNF-I vlaggen en op de foto rechts met LTG Barbero en mij, het onthullen van de NAVO-vlag als onderdeel van de USF-I / DCG A&T organisatie. Zeer indrukwekkende ceremonie in Al Faw Palace. Alles ging goed, maar goed ook, want ik was de enige kaaskop daar.

(.)

Advertentie

Onderstaand artikel is een vervolg op het artikel NLD Advanced Route Proving & Clearance Capacity dat u elders in deze Promotor heeft kunnen lezen. Het artikel schetst de mogelijke inzet van een toekomstig Nederlands Route Clearance Package. Van Veldhoven heeft hiervoor gebruikt gemaakt van de Nederlandse doctrine publicaties, het Nederlandse (bereden) Route Clearance Concept van het Kenniscentrum Opleiding- en Trainingscentrum Genie (KC OTCGn) en het Afghanistan Route Clearance Handbook van het Centre for (US) Army Lessons Learned (CALL).

Het artikel reflecteert de persoonlijke visie van de auteur en wijkt op details af van de officiële opvatting van het KC OTCGn. Er is voor de publicatie echter wel overleg geweest met het KC en in het artikel wordt aangegeven waar wordt afgeweken van de opvatting van het KC. De introductie van OP BATAV is een voorstel van de auteur en heeft derhalve (nog) geen officiële status.

Bereden Route Clearance in Afghanistan

Operation BATAV 2010, voorstel voor een NLD RCP in RC(S)

aooi Martin van Veldhoven, Allied Force Command HQ Madrid

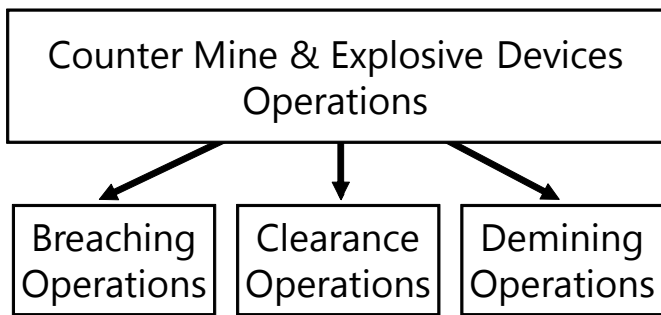
De Husky markeert de locatie waar de GPR een mogelijke hoofdlading van een IED met een lage metaal signatuur heeft gedetecteerd. De Husky verplaatst zich verder voorwaarts om de Bushmaster met interrogation arm de gelegenheid te geven om over te gaan tot de identificatie van de vermoede IED hoofdlading. Tegelijkertijd stijgt het intermediate search team uit om de omgeving te isoleren en zo de mogelijke aanwezigheid van elektriciteitskabels, die gebruikt kunnen worden om de hoofdlading te laten detoneren, te elimineren. Na nader onderzoek wordt het IED geïdentificeerd als een VOIED. De EOD wordt geactiveerd om het IED te neutraliseren voor verdere exploitatie. Nadat de EOD gereed is vervolgt het NLD RCP (CAT) zijn weg. De verdachte locatie wordt, nadat het IED is geneutraliseerd, gecontroleerd (proving) door de Bushmasters voorzien van mijnrollers.

"We defeat the IED device by conducting Route Clearance and through exploitation assist in defeating the IED network"

De hierboven beschreven situatie is mogelijk daadwerkelijk waar te nemen in Regional Command (South), Afghanistan, indien besloten wordt om op korte termijn een NLD RCP (CAT) uit te zenden. De kracht van het nieuw te ontwikkelen NLD RCP (CAT) is de combinatie van beschikbare middelen waarbij stand-off technieken zijn geïntroduceerd voor het op een snelle en veilige wijze detecteren, identificeren en neutraliseren van IEDs. Een NLD RCP (CAT) is in mijn visie een bereden Route Clearance Package dat bij voorkeur geïntegreerd optreedt met een Combined Arms Team.

BEGRIPPEN

Voor de inbedding van het NLD RCP in het Nederlandse explosievenbestrijdings concept ga ik uit van de reeds bestaande indeling in Breaching, Clearance en Breaching Operations zoals omschreven in STANAG 2485 Engineer – Counter Mine Operations in Land Warfare (30 mei 2002). Hoewel de teneur momenteel is dat deze indeling verouderd is en aan herziening toe is ben ik van mening dat de bestaande indeling in de praktijk nog steeds heel goed toepasbaar is.

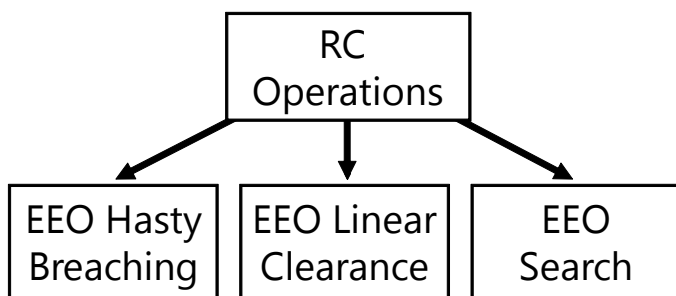

[Figuur 1]

De definitie van Route Clearance volgens AAP-6 luidt: ".....the detection and if found, the identification, marking and neutralization, destruction or removal of mines or other explosive ordnance, IEDs and booby traps to allow a military operation to continue with reduced risk."

Clearance Operations kun je beschouwen als een containerbegrip dat alle vormen van Area en Route Clearance (RC) omvat. Voor de verdere indeling van in dit geval RC ga ik zoveel mogelijk uit van het huidige, door het KC OTCGn beschreven, RC Concept en maak ik gebruik van de door de Amerikanen geleerde lessen in Afghanistan.

Ik gebruik voor de indeling van RC eenzelfde methode als bij de indeling CM Ops en gebruik zoveel als mogelijk de nieuwe terminologie: Emplaced Explosive Ordnance (EEO) Hasty Breaching, EEO Linear Clearance en EEO Search. Alle drie de vormen kunnen zelfstandig door de genie en EODD worden uitgevoerd maar zoals eerder aangegeven ben ik van mening dat er bij voorkeur sprake dient te zijn van geïntegreerd optreden met de manoeuvre. Bij EEO Hasty Breaching is er sprake van bereden optreden onder hoog risico v.w.b. aanwezige explosieven, direct en indirect vijandelijk vuur en een hoge tijdsdruk. Bij EEO Linear Clearance is initieel sprake van bereden optreden. Indien de situatie het dicteert kan er uitgestegen worden voor het uitvoeren van Search TTPs. EEO Search is het uitgestegen optreden zoals dat momenteel in Afghanistan wordt uitgevoerd door luchtmobiele- en pantsergenisten.

[Figuur 2]

Afhankelijk van de omstandigheden zullen er diverse additionele middelen voor de RC beschikbaar worden gemaakt. Verkenning- en beveiligingscapaciteit door de inzet van de F-16 met RecceLite, Apaches, Ravens UAV, Fenneks, Intermediate Search Team (IST) en onbemande grondsensoren. Aanvullende detectiecapaciteit in de vorm van Advanced Search Teams (AST) en forensische capaciteit in de vorm van een Weapon Intelligence Team (WIT). En niet te vergeten wegherstel- en bergingscapaciteit.

In dit artikel zal ik deze middelen niet allemaal uitgebreid beschrijven maar ik vraag u wel om het in uw achterhoofd mee te

nemen als u de tekst verder leest.

In dit artikel behandel ik alleen EEO Linear Clearance. EEO Hasty Breaching verdient een apart artikel maar daarvoor vraag ik u even geduld te hebben tot een volgende Promotor.

EEO LINEAR CLEARANCE

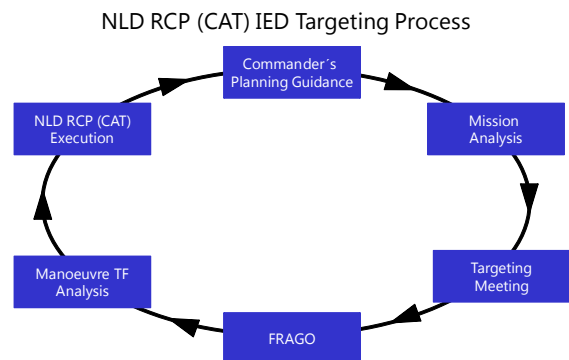
Een EEO Linear Clearance Operation is een operatie waarin gespecialiseerde luchtmobiele- of pantsergenie-eenheden met specialistische middelen bij voorkeur geïntegreerd optreden met manoeuvre-eenheden, het NLD RCP (CAT), met als primair doel het garanderen van de Freedom of Movement (FOM). Dit kan in het kader zijn van het ondersteunen van manoeuvre operaties, het ondersteunen van gevechtstactische patrouilles en het openhouden van de Main Supply Routes (MSRs), bijvoorbeeld in het kader van een re-deployment operatie.

Op het moment dat er explosieven gedetecteerd worden zal het secundaire doel de identificatie en neutralisatie van de gedetecteerde explosieven zijn om zo forensisch bewijs veilig te stellen en beschikbaar te stellen voor het exploitatieproces in het kader van verslaan van het IED netwerk. Mocht door de omstandigheden identificatie en neutralisatie van de gedetecteerde IED niet mogelijk zijn wordt overgegaan tot vernietiging.

PLANNINGSPROCES

De basis van het planningsproces is niet anders dan dat u gewend bent van het huidige commandovoeringsproces. Na het besluit van de Task Force commandant zal een parallelle planning met alle betrokken eenheden opgestart worden waarbij de derde dimensie betrokken dient te worden. Om de IEDs effectief te kunnen aangrijpen verdient het de aanbeveling om in het kader van interoperability de Amerikaanse werkwijze in Afghanistan v.w.b. het IED Targeting Process te integreren in het besluitvormingsproces.

[Figuur 3]

Genisten nemen deel aan de Targeting Meetings om tot een goed resultaat te komen met de geïntegreerde inzet van RCPs. Doel is dat het garanderen van de FOM, bescherming van de eigen troepen en lokale bevolking en het zoveel als mogelijk exploiteren van IEDs op de meest effectieve wijze wordt gepland en uitgevoerd.

In bovenstaand proces worden tijdens de Targeting Meeting de NAI/TAI vastgesteld zodat ISR middelen gericht ingezet kunnen worden. Tijdens de uitvoering van de opdracht zal het RCP zich concentreren op de geselecteerde TAI.

Vanwege de vele en gedetailleerde planning en coördinatie van de operatie dient er te allen tijde gestreefd te worden naar een zo uitgebreid mogelijke rehearsal waarbij alle commandanten

Named Area of Interest (NAI)

Een gebied waarbinnen de intenties van de vijand worden bevestigd of ontkend. Het onder waarneming houden van een NAI legt een grotere beslag op de middelen van een eenheid dan een Point NAI. Een Point NAI is een specifieke locatie waar de intenties van de vijand worden bevestigd of ontkend.

Target Area of Interest (TAI)

Een gebied waarbinnen men de tegenstander wil bestrijden teneinde hem te stoppen, vernietigen, van richting te veranderen, etc. Een Point TAI betreft een specifieke locatie waarbinnen men de tegenstander wil bestrijden etc. (LD-1, Leidraad commandovoering)

van betrokken eenheden en de relevante staffunctionarissen zoals o.a. de search advisors betrokken dienen te worden.

NLD RCP (CAT) SAMENSTELLING

Zoals eerder aangegeven neem ik u in het kader van dit artikel mee met het bereden optreden van het NLD RCP dat een Route Clearance Operation uitvoert, of conform de nieuw voorgestelde terminologie een EEO Linear of Combined Clearance. Ik ben overigens van mening dat je hier in de praktijk geen onderscheid in kunt maken, immers als je een Linear Clearance aan het uitvoeren bent en je komt een kwetsbaar punt tegen ga je al over op een Combined Clearance.

Voor de samenstelling van het RCP neem ik het voorbeeld van het NLD RCP (CAT) uit mijn vorige artikel.

De samenstelling van het RCP is afhankelijk van de verwachte

dreiging. Dat is niet anders dan bij de uitvoering van een Mine-field Breaching Operation. Uitgaande van de dreiging in RC(S) en het feit dat we zo veel als mogelijk de gedetecteerde IEDs willen exploiteren kies ik voor de volgende samenstelling v.w.b. het geniedeel van de RCP: 2x Husky met een Ground Penetration Radar (GPR) en metaaldetectoren, 2x Bushmaster met lichte mijnenrollers en 1x Bushmaster met interrogation arm en een search team aan boord en 1x Bushmaster met de C2 voor het clearance deel van de operatie. In onderstaand overzicht heb ik, om u een globale indruk te geven, de minimale samenstelling en capaciteiten van het geniedeel van het RCP visueel gemaakt.

Ik ben er bij bovenstaand voorbeeld van uitgegaan dat de Huskies worden voorzien van zowel metaaldetectoren als een GPR zoals ik dat vorig jaar heb waargenomen op KAF waar de Amerikanen aan het oefenen waren met hun nieuwe GPR. Afhankelijk van het uiteindelijk geselecteerde systeem en de wijze waarop het gemonteerd wordt kan het natuurlijk zo zijn dat je dan tot een andere oplossing komt. Ook ben ik uitgegaan van een realistische benadering v.w.b. het op zeer korte termijn beschikbaar kunnen zijn van middelen voor een mogelijk NLD RCP (CAT).

Het personeel dat een RCP bemand dient vanzelfsprekend naast de trainingen op de specifieke voertuigen en bijbehorende middelen volledig te zijn opgeleid op het gebied van mijnen en explosievenbestrijding. Ik ga er in dit artikel van uit dat we niet kiezen voor het opzetten van een specifieke Route Clearance eenheid maar dat luchtmobiele- en pantsergenie pelotons een RCP bemannen tijdens de voorbereiding en uitvoering van een uitzending.

De kracht van het NLD RCP (CAT) is de combinatie van beschikbare middelen waarbij stand-off technieken zijn geïntroduceerd voor het op een snelle en veilige wijze detecteren, identificeren en neutraliseren van IEDs

Het zal de lezer duidelijk zijn dat de inzet van een RCP voor

 2x	Detection	GPR Metal Detectors	Low Metal Content & High Metal Content IEDs
 2x	Detection Protection Proving	Mine Rollers	VOIED, Mines
 1x	Identification Proving Neutralization	Interrogation Arm Robot	
 1x	Detection Identification Neutralization	Intermediate Search Team	EFP, DFFC, CWIED
	Detection Protection	All Personnel Gyrocams ECM (Jammers)	Off & On-Route Indicators RCIED

[Figuur 4]

Overzicht van een mogelijke samenstelling van een NLD RCP (CAT) met de specialistische voertuigen, capaciteiten, middelen en gecounterde dreigingen

een EEO Clearance in veel situaties effectiever en veiliger is dan het tot nu toe gehanteerde EEO Search. Overigens wordt deze search capaciteit nu geïntegreerd in het RCP voor m.n. het detecteren van combat indicators, zoals de aanwezigheid van off-route IEDs (bijvoorbeeld Explosively Formed Projectiles (EFP) en Directional Focused Fragmentation Charges (DFFC)) en het counteren van CWIEDs. De kracht van het NLD RCP (CAT) is de combinatie van beschikbare middelen waarbij stand-off technieken worden geïntroduceerd voor het detecteren, identificeren en neutraliseren van IEDs.

OP BATAV

Bij het beschrijven van de OP BATAV TTPs ga ik uit van de samenstelling van een mogelijk toekomstig NLD RCP (CAT) zoals hiervoor beschreven. In het kader van OPSEC zal ik niet te veel in detail treden maar met een algemene beschrijving volstaan.

Het NLD RCP (CAT) zal zich met een clearance snelheid van zo'n 10 tot 15 km per uur verplaatsen indien gebruik wordt gemaakt van de metaaldetectoren. U dient te beseffen dat met de huidige generatie GPR de maximale snelheid slechts 5 km/uur zal zijn.

De Husky voert de technische detectie met de GPR en metaaldetectoren uit terwijl de overige voertuigen en personeel observeren om indicatoren te detecteren. Op het moment dat een IED wordt gedetecteerd wordt overgegaan tot identificatie. Afhankelijk van de omstandigheden zal dit geschieden door inzet van de Bushmaster met interrogation arm, de robot, het uitgestegen intermediate search team of een combinatie van deze middelen. In geval van een positieve identificatie wordt het IED door de EODD geneutraliseerd voor verdere exploitatie.

CWIED

Het bestrijden van CWIEDs zal niet veel verschillen van de wijze van optreden zoals dat nu gebeurt (EEO Search). Het (uitgestegen) intermediate search team maakt nu echter deel uit van de RCP en heeft de beschikking over stand-off technieken om IEDs te identificeren en neutraliseren.

VOIED(PP) & MIJNEN

Er is sinds enige tijd een tendens dat VOIEDs een steeds lagere metaalsignatuur hebben. In geval de Husky de IED niet detecteert met zijn metaaldetectoren is de kans groot dat de GPR dergelijke IEDs wel detecteert. Mocht in voorkomend geval de Husky de IED missen en het overige personeel geen indicatoren waarnemen dan zal de Bushmaster voorzien van mijnrollers de IED activeren.

VOIED(TRIPWIRE)

De Amerikaanse RCPs maken gebruik van drag devices wat niets meer of minder is dan een concertina die met een stang, kettingen of kabels achter aan de Huskies wordt bevestigd. In geval struikeldraden niet worden gedetecteerd zal de concertina de struikeldraden beroeren en zo het IED activeren.

RCIED

De enige manier om te voorkomen dat RCIEDs worden geactiveerd is de inzet van ECM. De hoofdloadingen van RCIEDs, of ze nu op de route zijn ingegraven of als off-route IED zijn geplaatst, kunnen geïdentificeerd worden door de Husky en het overige personeel dat waarneemt om indicatoren te onderkennen.

OFF-ROUTE IED (EFP, DFFC)

Hoewel in de media wordt gesproken over bermbommen

worden de meeste ladingen in de weg of route begraven. De ladingen die worden gebruikt worden steeds groter met als resultaat dat onze zware voertuigen omver worden geworpen. Er worden echter ook off-route IEDs gevonden die ons in de flank aangrijpen. Voorbeelden zijn de DFFC, die steeds meer wordt gevonden in RC(S), of de EFP (veelal horizontaal effect) die veelvuldig is gebruikt in Irak en ook al een enkele keer in Afghanistan is gevonden. Bij dergelijke IEDs is het van belang dat het personeel met behulp van optische middelen of b.v. een gyrocam de indicatoren vroegtijdig onderkent. Net als bij CWIEDs ligt de inzet van een uitgestegen intermediate search team dat de beschikking heeft over stand-off technieken voor identificatie en neutralisatie voor de hand.

DUIKERS

De Amerikanen waren halverwege vorig jaar op de Counter-IED Convoy Training Lane op KAF aan het experimenteren hoe ze op een goede en veilige wijze duikers zouden kunnen controleren. Ze hadden twee opties geïdentificeerd die ze aan het uitproberen waren. Als eerste probeerde ze met de camera die op de interrogation arm is gemonteerd onder de duiker te kijken. De camera zat daarvoor echter verkeerd gemonteerd. De tweede optie was om met de robot onder de duiker te kijken en er eventueel onderdoor te rijden. Probleem hierbij was dat het signaal dan wegviel en de robot midden onder de duiker tot stilstand kwam.

GELEERDE LESSEN

Omdat het optreden met het NLD RCP (CAT) op doorgaande routes en wegen zal plaatsvinden dienen we nadrukkelijk de geleerde lessen uit het verleden en ISAF tot ons te nemen en er maatregelen tegenover stellen. Vandaar dat het optreden met een RCP te allen tijde geïntegreerd met de manoeuvre dient plaats te vinden.

Militaire leiders en schrijvers hebben steeds gewaarschuwd tegen de neiging op een nieuw krijgstoneel opgedane ervaringen, zonder voldoende rekening te houden met de omstandigheden die daar heersten, van algemene waarde te achten. Anderzijds toont de geschiedenis telkens weer, dat voor bepaalde terreindelen geldende lessen in de aanvang van een nieuw optreden aldaar, vergeten schijnen te zijn, althans niet worden toegepast. Voorbeelden hiervan zijn: het aanvankelijk veronachtzamen van de welbekende regel dat, wie meester is van de ruggen, de dalen beheerst..... (Het Nederlands Detachment in Korea van Ikol (bd) M.D. Schaafsma, uitgave van V.O.K.S. 2000).

Zo liepen de Nederlanders hun patrouilles bij voorkeur in het zijterrein, door de rijstvelden en over de heuvels....., terwijl de Amerikanen met hun overmacht aan gemechaniseerd materieel zich vaak tot de wegen beperkten. (Focus op Korea, Sectie Militaire Geschiedenis - Bernadette Kester, Herman Roozenbeek, Okke de Groot – Sdu Uitgevers, Den Haag).

Bergen, passen en natuurlijke hindernissen en al dergelijke wegen die moeilijk begaanbaar zijn, vormen moeilijk terrein. Meester Sun is expliciet in zijn gebod: 'Druk door op moeilijk terrein'.

Terrein dat toegankelijk is via een nauwe kloof, en vanwaar het ingewikkeld is weg te komen, waardoor een vijand met kleine aantallen onze hoofdmacht kan aanvallen, is terrein dat gevoelig is voor hinderlagen. Meester Sun is expliciet in zijn gebod: 'Ontwikkel plannen voor onvoorzene omstandigheden op terrein dat gevoelig is voor hinderlagen'. (Sun-Tzu: de kunst van het oorlogvoeren).

Een Amerikaanse Husky met interrogation arm probeert om onder de duiker waar te nemen met de camera. Conclusie was dat de camera op een andere wijze en op een andere positie gemonteerd moest gaan worden wilde men veilig onder de duiker kunnen waarnemen.

Met een Talon small mobile robot probeert de Amerikaanse bedienaar, die vanuit een van de MRAPs de robot bedient, onder de duiker waar te nemen om vast te stellen of er al dan niet IEDs zijn geplaatst.

OP BATAV

Naar voorbeeld van onze Britse collegae heb ik gekozen om alle Counter-IED en Military Search TTPs onder te brengen in een overkoepelende benaming: Operation BATAV.

Het woord BATAV is afkomstig van de Bataafse ruitserij en infanterie. Bataafse regimenten werden aangeduid als Batav(forum). Bataven gelden in de vroeg-Romeinse tijd als elitetroepen. Als enige waren ze in staat om bewapend te paard zwemmend de Rijn over te steken.

De huidige NLD RCP (CAT) is, net als de Bataafse troepen destijds, ook in staat om welhaast onoverkomelijke hinderenissen te overschrijden.

Mijn suggestie om met een uitgestegen team de robot vanaf de flank te bedienen, met inachtneming van de nodige afstand, werd niet met veel enthousiasme begroet. Ook bij het personeel van deze eenheid was de 'death before dismount' gedachte nog sterk aanwezig.

OVERIGE TTPs

De overige TTPs in het kader van een IED strike en een complex attack komen in een volgend artikel aan de orde. De procedure van vervanging van beschadigde modules, de inzet van de QRF en het WIT en de overgang van EEO Linear Clearance naar EEO Hasty Breaching worden in dat artikel nader beschreven.

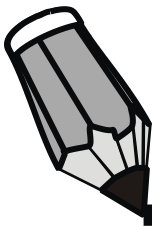
AFSLUITING

OP BATAV zal door het geïntegreerd optreden met de manoeuvre en met afstemming van de luchtcomponent een krachtig instrument blijken om de vrijheid van handelen te garanderen tijdens manoeuvre operaties of tijdens grootschalige logistieke operaties zoals een reversed (omgekeerde) RSOM in het kader van een re-deployment. De inbedding van expertise en functionaliteiten van genie en EOD is een belangrijke borging voor succesvol optreden. Het uitvoeren van OP BATAV kan echter pas plaatsvinden als deze goed is voorbereid. Geïntegreerde planning en voorbereiding in de vorm van rehearsals is dan ook noodzakelijk.

(.)

Advertentie

Contactdag 2010 Vrijdag 11 juni

Reserveer voor 21 mei door het overmaken van € 12,50 p/p op rekeningnummer 10 48 23 577

T.n.v.
o.v.v.

Rabobank Zoetermeer
Peningmeester VG00
Contactdag 2010

www.partyschipdomani.nl

Heusden

Er naar toe:

Vanaf de A2 afslag nr. 19 (Kerkdriel) volgt u de borden Recreatiegebied de Zandmeren. Eenmaal aangekomen op de Zandstraat gaat u bij het 2e grote parkeerterrein rechtsaf (bij hoofdingang jachthaven de Brink). U rijdt dan naar het zwarte hek met het bord "Partyschip Domani". Hier kunt u gratis parkeren en wandelt u de steiger op naar de Domani.

Programma;

- 13.30-14.00 Ontvangst: Koffie/thee/gebak.
- 14.00-14.00 We varen naar Heusden.
- 14.15-16.00 - Algemene Ledenvergadering
- Dames "uitwaaien"
- Ca. 16.00 Aankomst Heusden, kort programma.
- 17.45-19.45 Terug varen incl. BBQ aan dek.
- 19.45-20.00 Afsluiting / vertrek.

De Genie in Burundi aan de slag?

sm Roel Scheper en maj Eric v d Berg, 102 Constcie

SAMENWERKING

Het is alweer enige tijd geleden dat een deel van 102 Constructiecompagnie op uitzending is geweest naar Burundi om het eerste van 13 projecten te vervullen in het kader van Sector Security Reform (SSR). Zoals te lezen was in het artikel van de adjudant Scheepens in de Promotor van juli 2009 ging het bij deze missie om uitwisseling van kennis en ervaring. Dit project bestond uit het bouwen van een tweetal complexen van elk vijf gebouwen, gebruikt bij zowel het leger als de politie en het opzetten en vergroten van de lascapaciteit. Twee maanden lang hebben de Nederlandse en Burundese Genie samengewerkt in een gemengde samenstelling op zowel commandovoerend als uitvoerend niveau. Na deze periode waren de gebouwen voor ongeveer 40% gereed en was het aan de Burundezen om de boel af te bouwen. Om te garanderen dat de gebouwen af zouden komen zijn er in week 49-2009 en week 7-2010 werkbezoeken geweest om de vorderingen bij te houden. De daadwerkelijke oplevering wordt medio mei 2010 verwacht.

TWEE MAANDEN LANG BOUWEN EN OPDOEN VAN ERVARINGEN.

Tijdens de aanwezigheid van de hoofdmacht is ongeveer 40% van het project gerealiseerd en is er veel tijd besteed aan overdracht van kennis d.m.v. instructie en gemengd optreden. In eerste instantie gingen we er van uit dat we het project grotendeels af zouden kunnen krijgen, maar door factoren zoals

het gebruik van andere bouwmaterialen dan was afgesproken en gebrek aan elektriciteit en water was dit streven niet meer haalbaar. Ook ging wat tijd verloren door nationale feestdagen waarop niet gewerkt mocht worden.

Voor de meeste Nederlanders was dit best moeilijk. We zijn nogal resultaatgericht en hebben zoiets van: stoppen met instructie? Dan doen we het zelf wel en gaat het veel sneller.

Tijdens het verblijf in Burundi hebben we een oud Pakistaans hospitaal omgebouwd tot ons kamp. Dit werd beveiligd door Burundese infanterie. De voeding werd verzorgd door een cateringbedrijf dat ook leverde aan de VN en daardoor aan onze normen voldeed. Het voordeel hiervan was dat het ziekteverzuim beperkt bleef tot max. 1 à 2 per week in plaats van de 3 per dag die we verwacht hadden als gevolg van de slechte hygiëne!

Nadat het Nederlandse detachement eind oktober vertrokken was, heeft er nog een begeleidingsbezoek door majoor Van den Berg en adjudant Scheepens plaatsgevonden in week 47-2009. In week 7 ben ik, sergeant-majoor Scheper, samen met de detachementcommandant, majoor Van den Berg, terug geweest naar Burundi om te zien hoever de Burundezen stonden met het project. Het was een uitzending om kennis over te dragen aan de Burundese Genie zodat zij in staat zijn om t.b.v. het veiligheidsapparaat, het land verder op te bouwen met bijvoorbeeld politieposten en kazernes.

We waren aangenaam verrast met de vorderingen die de Burundese Genie geboekt had met de afbouw van de 10 ge-

een groepsfoto voor het omgebouwde hospitaal

bouwen, politiepost en kazerne, waarmee het Nederlandse detachement samen met de Burundese Genie en politie vorig jaar september begonnen was. De daken zitten er, zoals de foto's aangeven, nu bij bijna alle gebouwen op. Dit geeft in ieder geval aan dat de Burundezen de overgedragen kennis

aangenomen en voortgezet hebben. De handen jeuken ten tijde van het bezoek. In Burundi is nog zoveel werk te verzetten en daar zouden wij als Nederlandse Genie een grote rol in kunnen spelen. Uiteraard is het maar de vraag of dit ooit zal gebeuren, aangezien dit afhangt van een beslissing van de politiek. Feit blijft dat wij door onze uitzending Burundi een stukje veiliger gemaakt hebben. Binnen niet al te lange tijd kunnen de mensen, werkzaam op de politiepost "Kanyosha", in gebouwen slapen in plaats van in autowrakken. Dit zal het gevoel van corruptie tegen gaan. Dat Burundi nog een lange weg te gaan heeft mag duidelijk zijn. Maar zolang de situatie stabiel blijft in het land, zijn er grote stappen te maken en het is goed dat Nederland daar zijn verantwoordelijkheden in genomen heeft. De verwachting is, dat de gebouwen die wij geïnitieerd hebben, over een maand of 2 klaar zullen zijn en dan is het op naar het volgende project dat alweer op stapel staat. Helaas is dit

geen genieproject, maar veiligheid is niet alleen afhankelijk van genieprojecten. Wij, de Nederlandse Genie, hebben wel aan de basis gestaan en dat is iets om trots op te zijn.

(.)

Interview met Adjudant Jo Hugens, "Onderofficier en (Pantser)genie in hart en nieren"

Het is een koude woensdagavond in januari als ik mijn weg gevonden heb naar een appartementencomplex in het centrum van Vught. Vanavond ben ik te gast bij Jo Hugens en zijn echtgenote Cezarina. Jo staat al in de deuropening als ik driehoog op de galerij aankom. Hij lijkt, voor mij althans, geen steek veranderd in al die jaren: grote snor, altijd lachend gezicht en zijn onafscheidelijke zware sjekkies. Als ik later de foto's van weleer te zien krijg, moet ik mijn mening toch ietwat bijstellen, maar toch..... Kent u ze ook, die mannen die we als "markant figuur" karakteriseren? Iemand die door zijn imposante voorkomen, uitspraken of uitstraling steeds weer opnieuw indruk maakt of respect afdwingt? Jo is voor mij zo iemand. In de afgelopen 37 jaar heb ik Jo vooral leren kennen als een gezelschapsmens. Altijd in voor een praatje en een biertje en meestal de laatste die na een feestje het pand verlaat. Maar buiten dat, vooral iemand waarmee je over de meest uiteenlopende onderwerpen van gedachten kon wisselen. Een man met visie en een boodschap.

Maar, even terug naar het begin. Na een lekker bakkie begint Jo met het vertellen van zijn verhaal. Hij is geboren in 1953 in Brunssum. Zijn vader is, zoals veel Limburgers in die tijd, mijnwerker. Desondanks heeft Jo zijn voorliefde voor het militaire uniform van geen vreemde, want ondanks dat zijn vader vanwege het mijnwerkersvak niet in dienst hoefde, meldde hij zich als OVW'er (Oorlogsvrijwilliger) en vertrok in 1946 voor 3 jaar naar Indië. Ondertussen emigreerde de familie van vaders kant, opa, oma, ooms en tantes, naar Amerika. Na terugkeer uit Indië bleef Jo's vader in Limburg vanwege de verkering die hij net voor zijn vertrek had gekregen en heeft daar het gezin gesticht waaruit behalve Jo, later nog 2 zoons geboren zijn. Wat een vaste relatie betreft is Jo een echte laatbloeiër want hoewel hij Cezarina al vanaf 1990 kent, zijn zij pas in 2001 getrouwd. Jo was toen al 48 en rekent in de gauwigheid uit dat hij in totaal 28 jaar op diverse kazernes inwonend is geweest.

WELKE SCHOOLOPLEIDING HEB JE GE- NOTEN EN HOE BEN JE BIJ DEFENSIE TE- RECHT GEKOMEN?

Ik heb, zoals dat vaak het geval was in Limburg, bij de broeders op de lagere school gezeten. Vervolgens heb ik met 2 vingers in de neus Mulo A+B gedaan. Daarna een voorbereidend jaar HTS en toen hield ik het voor gezien. Ik had, in tegenstelling tot mijn broers die beiden gestudeerd hebben, sowieso niet veel zin om naar school te gaan en had behoefte aan meer actie. Het leger leek me wel wat dus heb ik de bon in de radiogids ingevuld en ben na de nodige keuringen in mei 1972 op de

KMS begonnen. Mijn vader was enorm trots, maar mijn moeder zag dat minder zitten en was daar niet zo blij mee. Na de AMO in Weert volgde de WTV in Vught bij de Genie.

WAAROM DE GE- NIE?

Op de HTS wilde ik al in de richting Bouw- en Weg- en waterbouwkunde dus vanwege mijn interesse voor techniek was de keuze niet zo moeilijk. Op de ABOO is

door de klasseninstructeurs Wout van Veenendaal, Wil Wolffs en Henk Hoeve de basis gelegd voor mijn vorming tot onderofficier. De echte vorming, die bepalend is geweest voor mijn verdere carrière, heeft plaats gevonden in de periode 1976 – 1981 tijdens mijn plaatsing bij 41 Pagnicie in Bergen-Hohne. Ook weer door en met Henk Hoeve. CC was Maj Tees, CSM Joop Kwaaytaal, SMO Harrie Mingels, maar vooral van mijn opc'n Cees van Steenvoorden en Fred Versteeg heb ik veel geleerd.

In 1981 ben ik voor 6 maanden uitgezonden naar Libanon met het Geniepeloton UNIFIL. Voor mij was dat de ultieme test. Daarvoor waren we tenslotte in dienst gekomen. Dat was "real life"! Je kon gewoon je ding doen. Over het feit dat ik daarbij vaak de uitdaging zocht en behoorlijke risico's nam, was ik mij als jonge, enthousiaste gpc toen niet zo bewust. Desondanks was het een geweldige ervaring die ik voor geen goud had willen missen.

DAN WAS HET ZEKER WEL WEER WENNEN AAN HET GEREGELDE LEVEN NA TERUG- KEER UIT LIBANON?

Ja, dat wel, maar ook in die tijd was er weinig tijd om achterover te leunen. Na een korte periode bij de B-Schoolcie werd ik in 1982 geplaatst als instructeur op de Bruggenschool. En ondanks dat ik als pantsergenie geen uitgebreide ervaring had met bruggen, heb ik me ook dat vakgebied snel meester gemaakt. In die periode heb ik ook de Genie wat breder leren kennen omdat alle eenheden en dus ook alle collega's, vroeg of laat wel eens op cursus kwamen. In 1985 volgde de HOOS in Breda en aansluitend in 1986 de WTV Smi Genie. Toen ik daarvoor geslaagd was, ging ik weer terug naar 41 Pagnicie als Smo. In 1989 hield ik het leven en werken in Duitsland voor gezien en ben ik geplaatst bij de opleiding ROEK (Reserve Officieren en Kader) op het GOC.

In november van dat jaar slaat het noodlot toe als Jo tijdens een herhalingsoefening in Duitsland zwaar gewond raakt. Terwijl hij, met gevaar voor eigen leven, een soldaat redt uit een bran-

dende 4-tonner, loopt hij zelf 3^e graads brandwonden op aan gezicht, handen, armen en benen. Voor deze actie ontvangt hij later de Zilveren medaille van het Carnegie Heldenfonds¹⁾. Het was voor het eerst sinds 30 jaar dat deze medaille aan een militair werd toegekend. Ook valt hem de Legpenning van het GOC, uitgereikt door de toenmalige C-GOC Kolonel Sedee, te beurt. Jo vindt het 't vermelden niet waard, maar na enig aandringen vertelt hij toch zijn verhaal.

¹⁾Medaille van het Carnegie Heldenfonds

Ingesteld in 1914 door de Nederlandse afdeling van het Carnegie Heldenfonds (genoemd naar de filantroop Andrew Carnegie). De medaille wordt in zilver of brons uitgereikt aan hen die met eigen levensgevaar, anderen het leven hebben gered of daartoe een serieuze poging hebben gedaan.

(Ter info: in de afgelopen jaren werd de medaille in zilver gemiddeld slechts circa 5 keer per jaar toegekend)

We waren op herhaling in de buurt van Lüneburg en stonden met 6 man achter in een 4-tonner die als commandobak was ingericht. Er stond ook een benzinegestookte tentkachel achter in de bak, die plotseling vlam vatte. In een mum van tijd stond de hele laadbak in lichterlaaie en de enige weg naar buiten was langs de kachel. Ik was als een van de laatste buiten en ontdekte dat er nog iemand in de laadbak achtergebleven was. Ik ben toen terug gegaan en heb die soldaat mee naar buiten gesleurd. We werden afgevoerd naar een ziekenhuis in Lüneburg, waar ik vanwege de ernst van mijn verwondingen enige tijd moest blijven. Toen ik voldoende hersteld was, werd ik naar het Militaire Hospitaal in Utrecht overgebracht en van daaruit 's nachts per taxi naar huis in Limburg.

HOEZO 'S NACHTS EN PER TAXI?

Wel, toen ik in Utrecht aankwam, vond de arts dat ik ook wel naar huis kon, maar er was geen ambulance beschikbaar. Daarom wilden ze me alsnog opnemen en daar had Jo dus geen zin in. Taxi besteld en naar huis gebeld dat ik er aan kwam (dan kon vader alvast zorgen dat er geld in huis was om de taxi te betalen). En daar ging ik, uitgedost als een bokser, in badjas en beide handen in het verband. Kleren had ik immers niet meer, die waren verbrand. Uiteindelijk is het allemaal weer goed gekomen en heb ik er geen trauma's aan overgehouden.

Na zijn herstel gaat Jo in 1990 weer aan het werk bij de ROEK. In 1992 volgt een plaatsing bij de Sectie Plannen, waar Jo zich vooral bezig houdt met het schrijven van de Handboeken voor de Pantsergenie. O.a. de gevechtsdrills, doctrine, pagntredens enz. Ook wordt in die tijd, vanwege uitzending van 11 Genie Hulpbataljon naar Irak, het eerste "Handboek voor uitzendingen" uitgebracht. In dat handboek staan nog privéfoto's van Jo's uitzending naar Libanon omdat er in die tijd verder weinig recent fotomateriaal en informatie voorhanden was. In 1994 wordt Jo Instructeur bij de Verdere Vorming (Smi cursus) en aansluitend in 1996, onder commando van de toenmalige Kolonel Rens Groot, (informeel) OC Adjudant van het GOC. In 1997 wordt deze functie geformaliseerd. Jo wordt in 1999 afgelost door Adj Henk Schuurs. Hij gaat in dec van dat jaar als BA van het KFOR-2 Genie Hulpbataljon naar KOSOVO. En Jo vertelt verder.....

Dat was weer een heel andere uitdaging. Een eenheid, samengesteld uit 57 ELCO's (Infic, Transportcie, Vbd, Pagnacie, AD&Ostcie, Gncie en de staf vanuit een Gnkcie) van in totaal 850 man. O.l.v. de toenmalige BC, Lkol Aad Ooms, werd veel werk verzet i.h.k.v. bouwen en wederopbouw. Alle genie(constructie)aspecten inclusief de logistiek, beveiliging,

transport etc kwamen daarbij dagelijks aan bod.

Na terugkeer van deze uitzending wordt Jo in juli 2000 Bataljonsadjutant van 11 Pagnbat. Eind 2002 wordt hij Stafadjutant bij het DGC (Divisie Gevechtssteun Commando). In die hoedanigheid vervult hij de specifieke taak van "de Onderofficier naast de commandant".

Voorwaar geen gemakkelijke functie. Je bent de "ogen en oren" van C-DGC, fungeert als zijn klankbord en buddy, maar tegelijkertijd is het essentieel dat je een vertrouwensband hebt met ondercommandanten en overige kaderleden. Vanwege je functie sta je verder van de werkvloer en wordt je tevens geconfronteerd met de problematiek van verschillende culturen. Bij de genie, mogen we gerust stellen, is bijv. de afstand tussen officieren en onderofficieren erg klein en de lijnen zijn relatief kort. Dat is echter bij lang niet alle wapens en dienstvakken het geval en dat maakt het lastig om iedereen met de neus in dezelfde richting te krijgen.

In januari 2005 wordt Jo uitgenodigd voor een sollicitatiegesprek bij Genmaj v d List en Bgen Leij, voor de functie van Stafadj Persco. Jo geeft zijn visie over de positie en het functioneren van "de Onderofficier naast de Commandant". Hij geeft tevens aan welke zijn prio's zullen zijn: Werken aan saamhorigheid binnen Staf Persco en overige staven; ogen en oren zijn van, maar tevens adviseur zijn namens C-Persco in het land; optreden als adviseur van de Landmachtadjutant.

"Ik stap bij iedereen naar binnen en praat vrijuit. Na 4 jaar kende iedereen van hoog tot laag, officieren zowel als onderofficieren, Jo Hugens" zegt hij met enige trots.

In maart 2009 neemt Jo Hugens afscheid van Defensie, maar kijkt tevreden terug op zijn laatste jaren als Stafadj Persco.

Er is sinds mijn aantreden bij Persco in 2005 veel gebeurd op P-gebied. Niet alleen de reorganisatie met de oprichting van de RPD'n, maar vooral ook ben ik bezig geweest met het invullen geven aan en implementeren van "Het domein van de onderofficier". Het structuur brengen in de detectie en selectie van toekomstig onderofficieren en voor onderofficieren t.a.v. hun verdere loopbaan en het uitwerken van loopbaanbeleid, rekening houden met competenties van het personeel en competentiegericht opleiden.

Jo praat vol vuur en met visie over personeelsbeleid, maar vooral ook personeelszorg, waardoor ik een helder beeld krijg van de passie waarmee hij zijn functie als Stafadj Persco heeft vervuld. Voor al zijn inspanningen, maar vooral voor wie hij is en waarvoor hij staat, krijgt Jo Hugens in 2008 van C-LAS de CLAS-Legpenning in Goud met het opschrift "AEDIFICATOR EXCELLENS" (hetgeen "Voortreffelijk bouwer" betekent) uitgereikt.

EEN INDRUKWEKKENDE CARRIÈRE. HOE KIJK JE TERUG OP JE LOOPBAAN BINNEN DEFENSIE EN MIS JE DIE TIJD NIET EEN BEETJE?

Ik heb nog steeds het gevoel dat ik in 1972 de juiste keuze gemaakt heb en dat ik iets voor de organisatie heb kunnen betekenen. Het gevoel ergens bij te horen, de groep waarvan je deel uitmaakt, ja, het ultieme saamhorigheidsgevoel. De groep onderofficieren waarvan ik, Jo Hugens, deel uitmaak. Ik heb ook bewust nooit behoefte gehad om officier te worden want ik ben en blijf onderofficier. En nee, ik mis het werken bij defensie absoluut niet. Natuurlijk houd ik wel contact met collega's en Defensie door o.a. deelname aan de jaarlijkse Veteranendag, bezoeken van reünies en de Wapendagen Genie en niet te vergeten de Seniorenclub Vught, waarvan ik de organisator en het aanspreekpunt ben. Verder vul ik mijn tijd met wandelen, heel veel lezen en heb ik een in de jaren 90 afgebroken studie weer opgepakt. In deze studie bedrijfskunde aan de Open Universiteit gaat ook veel tijd zitten, dus ik verveel me geen minuut.

WAT VINDT JE VAN DE JONGE ONDEROFFICIER VAN VANDAAG EN WELKE RAAD ZOU JE HEN WILLEN MEEGEVEN?

Laat ik voorop stellen dat ik diep respect heb voor de wijze waarop de jonge onderofficier, vaak onder grote druk, zijn verantwoordelijkheden neemt en zijn taken uitvoert. (*ietwat emotioneerd*) Laten we niet vergeten dat we in oorlog zijn! Dat vergt nogal wat van onze jonge groepscommandanten. De raad die ik ze wil meegeven?

Kom voor jezelf op. Durf eigen doelen te stellen en keuzes te maken. Durf functioneel verantwoordelijkheden en beslissingen te nemen, maar óók privé t.a.v. jezelf en je toekomst! Keuzes maken voor je gezin versus je werk en daarin eerlijk zijn t.o.v. jezelf en je achterban.

Na nog even nagepraat te hebben is het alweer 11 uur en heb ik voldoende stof om over na te denken tijdens mijn meer dan een uur durende rit naar huis. Jo en Cezarina, bedankt voor de gastvrijheid.

(.)

‘Werk naar werk’

sgt'n 1 Remon Koeleman en Barry Swierts, ABOO 37

Ervaring bouw je op door gebeurtenissen. De welbekende rugzak wordt steeds verder gevuld en hierdoor kun je die ervaring delen met anderen. De Genie wil die ervaring op een juiste manier benutten. Vanwege die reden wordt persoonlijk met een specialistisch vakdiploma van buiten de defensieorganisatie aangesteld.

DE TECHNEUTEN

Gedurende de algemene kader opleiding genie (AKG) hebben de aspirant onderofficieren instructie gehad over diverse onderwerpen. Klas ABOO 37 is zeer gemêleerd samengesteld, waarbij twee personen bijzonder opvallen; de Sgt'n 1 Remon Koeleman en Barry Swierts.

Een korte introductie: Ik ben Remon Koeleman, 36 jaar, getrouwd en 2 kinderen in de leeftijd van 4 en 6 jaar. Wat maakt mijn situatie nu anders dan die van mijn medeleerlingen? Als één van de oudsten van de klas ben ik ingestroomd via het 'Werk naar Werk' project en heb ik de AKG met plezier gevolgd. Door mijn burgerervaring in de elektrotechniek, waar ik jarenlang (18jr) als leidinggevende monteur heb gewerkt, ben ik aangenomen bij de Genie en zal na het slagen van de AKG een functie gaan vervullen als groepscommandant bij een constrctie. Bij de Nationale Reserve (Natres) heb ik mijn militaire ervaring opgedaan. Tien jaar lang heb ik dat met veel plezier gedaan. De stap om nu beroeps te worden, en ook nog bij de Genie, was dan ook snel gemaakt.

In 1996 ben ik, Barry Swierts, opgekomen bij de Landmacht en heb ik mijn eerste functie vervuld bij 102 Constrctie te Wezep. Op dat moment was het voor mij niet mogelijk binnen de Genie-organisatie onderofficier te worden en ben ik overstapt naar een ander krijgsmachtdeel. In december 2005 heb ik uiteindelijk de dienst verlaten in de rang van Wachtmeester 1. De burgermaatschappij is toch een omgeving waar een militair zich even

moet aanpassen en na enige tijd begon ik Defensie te missen. De mogelijkheid om via het project 'Werk naar Werk' opnieuw in te stromen bij Defensie heb ik dan ook met beide handen aangegrepen. Ik heb een elektrotechnische achtergrond, zowel burger als militair en vanwege die ervaring ben ik teruggekomen bij de Genie. De AKG heb ik prima doorlopen en ik ga nu beginnen als groepscommandant bij 104 Constrctie te Wezep.

‘WERK NAAR WERK’

Dit is een project waar mensen met ervaring in diverse vakgebieden en die tevens een militaire achtergrond hebben, terug kunnen keren bij Defensie. Het uitzonderlijke is dat men tot de leeftijd van 45 jaar met het project mee kan doen. De landmachtsite voorziet in voldoende informatie over dit project en uiteindelijk zal er ook een gesprek plaats vinden met de loopbaanbegeleider van de Genie. Indien het gesprek door beide partijen als positief wordt bevonden, zal de procedure in gang worden gezet. Vóór aanvang van de opleiding dient wel voldaan te worden aan een keuring in Amsterdam. De militaire basisvaardigheden worden vervolgens op een willekeurige kazernesite bijgespijkerd en de kandidaat zal worden geplaatst. Het loopbaanbeleid ziet er het zelfde uit als voor elke andere onderofficier van de Genie, m.d.v. dat de kandidaat in het betreffende vakgebied werkzaam blijft.

(.)

De Genie draait nergens haar hand voor om

elnt Marlous de Ridder Foto's: kpl1 Dennis Schonk

'Dat het dit keer gewoon mag blijven staan, is ook wel eens leuk'. Vol trots kijken de genieën naar hun zelfgebouwde technische hoogstandjes. We zijn in het Duitse oefengebied Sennelager waar 101 Geniebataljon eind november is neergestreken voor Engineer Victory II. Dat de genie veel kan, wisten we al. Maar dat zij zelfs een vliegveld, compleet met landingsbaan en verkeerstoren in een recordtijd aanleggen, is toch een verrassing.

Bron: Phoenix

Twee keer per jaar wordt het geniebataljon geoefend tijdens 'Engineer Victory'. De wintervariant is behoorlijk pittig, omdat er dan wordt getimmerd en geboord onder ijzige omstandigheden. Dit keer was 103 Constructiecompagnie aan de beurt om te worden getraind. Voor hen heeft Engineer Victory meer het karakter van een eindoefening voor zij zich 'operationeel gereed' mogen noemen. De opdracht: 'leg een vliegveld aan', was dan ook niet de minste.

Kapitein Hermen de Haan, plaatsvervangend commandant 103 Constructiecompagnie: "Er moest een Hercules kunnen landen, dat was één van de eisen die we meekregen. Uiteindelijk is dat, gezien de randvoorwaarden van de Engelsen waarbinnen moest worden gebouwd, niet helemaal reëel gebleken. Een vliegveld voor helikopters bleek echter wel haalbaar, omdat dit binnen de mogelijkheden van het oefenterrein ligt."

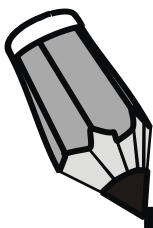
REALISTISCH

De Haan: "De aanleg van een vliegstrip is een hele realistische opdracht. Als je kijkt naar Afrika, dan hebben veel gebieden geen landingsbanen. Om in zo'n geval de logistieke voortgang van een operatie te garanderen, kan de genie dit oplossen door een zogeheten 'dirt strip' aan te leggen. Dit is een geïmproviseerde vliegstrip waarbij een granaatsamenstelling de baan deels verhard. Als 103 constructiecompagnie hebben wij 'vliegvelden' als neventaak. Dat we ook daadwerkelijk de juiste expertise in huis hebben, blijkt deze week uit de positieve reacties van het Defensie Helikopter Commando. Zij hebben de baan geïnspecteerd en kwamen met een goed oordeel. Minpunt is dat we het niet kunnen uittesten met heli's of fixed wing."

Tegen het vallen van de avond is goed te zien hoe mooi de verlichte landingsbaan erbij ligt. Vanuit een verkeerstoren wordt de verlichting bediend. Even verderop is een squadron woon- en onderhoudsgebied opgezet waar andere militairen

Advertentie

druk bezig zijn met het aanleggen van waterleidingen en de afwerking van een dak. “De hoofdtak lag bij de ‘strip’, maar een deeltaak was dat we faciliteiten moesten bouwen om een *squadron* te kunnen huisvesten. In tegenstelling tot andere bouwprojecten op het terrein moet de vliegstrip worden verwijderd. Een teleurstelling natuurlijk voor de mensen die er hard aan gewerkt hebben. Het afbreken laten we maar door een andere compagnie doen”, lacht De Haan.

OEFENDORP

In het oefendorp, met een duur woord ‘*Urban Training Defense Area*, werken tien man aan het ‘*t Huyske*. Volgens sergeant der eerste klasse, Martijn van Brenk, een veelzijdig project. “Het startpunt was letterlijk vier muren en een dak. De mannen moesten het huis voorzien van een keuken en badkamer met bijbehorende elektra, gas en water. Dit werk is nog het beste te vergelijken met de taken op een compound tijdens uitzending. Daar begin je ook op nul om vervolgens basisvoorzieningen te creëren. Het mooie is dat we het huisje in deze staat mogen achterlaten.”

MOGELIJKHEDEN

Hoewel het zwaartepunt bij 103 Constructiecompagnie lag, waren er ook belangrijke rollen voor de overige eenheden. Zo draaide 102 Constructiecompagnie haar eigen programma, met als uitdaging om na de *Task Force Burundi Engineer* weer een geheel te vormen. Voor 104 Constructiecompagnie was het een kwestie van de laatste plooi gladstrijden voor zij zich gaat voorbereiden op de *redeployment*. ‘104’ had daarom vooral een ondersteunende rol. Net als 105 Brugcompagnie, die moest zorgen voor de overtocht van de eenheden door middel van vloten.

Majoor Wytze van der Veld, hoofd Sectie 3 Geniebatallion. “Dit oefengebied biedt ons de kans om het bataljon maximaal te testen. Er is een oefendorp waar nog behoorlijk veel aan constructie kan worden gedaan. Hetzelfde geldt voor de aanpassingen rond de golfbaan en bij de vliegstrip. Natuurlijk spelen we de gebruikelijk *events* op met oefenvijand, maar de kracht van de *Engineer Victory* is toch dat de opdrachten realistisch zijn. Extra aandacht is er deze winter voor konvooioperaties. Een groot deel van de eenheid staat namelijk gepland voor de *redeployment*, dus krijgen ze hier maximaal mee te maken. Tot slot hadden we hier de mogelijkheid om met de *MAG* te schieten. Ik ben erg tevreden over het verloop van de oefening. Er is met man en macht gewerkt aan alle bouwopdrachten en gelukkig is het weer ons goed gezind geweest.”

(.)

Duits oefenterrein ideaal voor 101 NBC Verdedigingscompagnie

elnt Marlous de Ridder Foto: Sander Coenen

“Twee keer per jaar wordt het Verkenning- en detectiepeloton naar de Duitse school gestuurd voor training en dit keer viel dat mooi samen met de oefening van het bataljon”, begint kapitein Patrick Bendijk, plaatsvervangend commandant 101 NBC Verdedigingscompagnie.

“We zijn erg enthousiast over de mogelijkheden op dit terrein. Qua faciliteiten lopen de Duitsers absoluut voor. Hier mogen we bijvoorbeeld werken met oefen ontsmettingsmiddelen. Ook al zijn deze middelen biologisch afbreekbaar; dit is bijna nergens toegestaan. Daarnaast ligt er een radiologisch meetveld, kunnen we grondmonsters nemen en krijgen we hier de kans om metingen met onze uitrustingen uit te voeren. Natuurlijk werken we met lage concentraties, maar voor de mannen wordt het dankzij deze faciliteiten realistischer. Het wordt nu daadwerkelijk zichtbaar en meetbaar. Wanneer je de *drill* niet goed uitvoert, merk je dat meteen. Dit stimuleert enorm!”, weet Bendijk.

REGIOFUNCTIE

Hoewel 101 NBC Verdedigingscompagnie nog officieel onder het geniebataljon valt, staan er behoorlijk wat veranderingen op stapel voor de compagnie. Bendijk: “In het kader van Intensivering Civiel- Militaire Samenwerking (ICMS) wordt onze ontsmettingscapaciteit verdubbeld en vallen we straks rechtstreeks onder het Pantsergeniebataljon en dus onder 13 en 43 Gemechaniseerde Brigade. We krijgen hierdoor een regiofunctie en kunnen de civiele partijen, zoals politie en brandweer, sneller van advies en hulp voorzien.”

Volgens Bendijk is het soms jammer dat de compagnie niet wordt uitgezonden voor haar hoofdtaak en alleen voor constructietaken in het uitzendgebied. “We oefenen veel en vaak en dan wil je dat ook wel eens in de praktijk brengen. Dat we ons nu vooral richten op ICMS is dus een mooie aanvulling op het werk in Nederland. Met de Fuchs zijn we snel ter plaatse en kunnen we dichtbij de bron komen. Als we straks die regiofunctie hebben, kan de samenwerking met de civiele diensten nog verder worden uitgebreid. Dat is zeker een voordeel van de reorganisatie.”

(.)

Terwijl het volledige geniebataljon zo'n vierhonderd kilometer noordelijker zich vooral bezighield met constructietaken, draaide 101 NBC Verdedigingscompagnie in Sonthofen haar eigen programma. Op de Duitse NBC school waren er mogelijkheden genoeg om te 'oefenen' met lage concentraties van strijdmiddelen en oefen ontsmettingsmiddelen.

Bron: Phoenix

Project Nationaal Militair Museum

Verhuist het Geniemuseum naar Soesterberg?

Hans Sonnemans, museummanager

Het is bijna de meest gestelde vraag: verhuist het Geniemuseum naar Soesterberg. In de media is de voorgenomen verhuizing van het Legermuseum in Delft naar Soesterberg al diverse malen voorbij gekomen. Daar zal het Nationaal Militair Museum gaan verrijzen met geplande opening in maart 2014. Heeft dit alles gevolgen voor het Geniemuseum? Jazeker, maar een verhuizing naar Soesterberg verwachten we niet. Het Huis van het Regiment Genietroepen blijft vooralsnog gewoon in Vught.

A-VERZAMELING

Defensie en traditie horen bij elkaar. Traditie en eenheidsvorming zijn de basis voor het "wij-gevoel" van een onderdeel. Het gevoel "ergens bij te horen" geeft kracht en spirit om een taak uit te voeren onder alle omstandigheden. Trots zijn op en vertrouwen hebben in de eigen eenheid zijn bewezen force multipliers. Het aanwenden van militair historisch erfgoed voor deze doelstelling heeft dus een directe relatie met de "core business" van de krijgsmacht.

Op dit moment wordt het militair historisch erfgoed van de Koninklijke Landmacht bewaard in het Legermuseum (inmiddels een rijkscollectie), bij de KL zelf en in één van de 24 Historische Collecties. Op grond van hun omvang, betekenis en van hun functie voor het bewaren en presenteren van het historisch bezit, zijn deze collecties in drie groepen verdeeld, de zogenaamde A-, B- en C-verzamelingen.

De vier grotere A-verzamelingen richten zich nadrukkelijk op het publiek van buiten, hebben een museale functie en beschikken over een professionele kracht, de museummanager. Het Geniemuseum is zo'n A-verzameling, evenals het Museum Nederlandse Cavalerie in Amersfoort, het Nederlands Artillerie Museum in Oldebroek en het Infanteriemuseum in de Harskamp.

GECOMBINEERDE HISTORISCHE COLLECTIE

Deze situatie gaat veranderen. Het Legermuseum en een vijftal andere musea (Marinemuseum, Mariniersmuseum, Militair Luchtvaart Museum, Museum Bronbeek en het Marechausseemuseum) worden organisatorisch ondergebracht in het Nationaal Militair Museum. Zij gaan de krijgsmachtbrede publieksfunctie vervullen. Het Legermuseum en het Militair Luchtvaart Museum gaan samen in een nieuw gebouw in Soesterberg, terwijl de anderen vooralsnog op hun locatie blijven.

Dit alles heeft dus gevolgen voor de Historische Collecties van

de KL. Hun taak wordt vooral een interne functie en veel minder een publieksfunctie. De Traditie Commissie Koninklijke Landmacht (waaronder de Historische Collecties vallen) heeft de volgende definitie geformuleerd:

Een Historische Collectie is een aan een actief en in beginsel vaandel- of standaarddragend, regiment/korps (enkelvoudig HC) of wapen/dienstvak (gecombineerd HC) verbonden verzameling. In beginsel op of nabij de zetel van de regimentscommandant en met interne werking naar de eenheid, de veteranen, postactieven en de directe omgeving in het kader van werving en goed nabuurschap.

HUIS VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

Het Geniemuseum is dus zo'n zogenaamde Gecombineerde

Historische Collectie met een functie voor de eigen traditiebeleving maar ook een beperkte functie in kader van werving en goed nabuurschap.

Met de ontwikkeling van het Geniemuseum als Huis van het Regiment Genietroepen wordt al sinds enkele jaren op een bijzondere wijze invulling gegeven aan die taak. Als locatie voor beëdigingen, certificaat-, diploma- en medaille-uitreikingen, recepties (bijvoorbeeld bij Functioneel Leeftijds Ontslag). In het Huis van het

Regiment Genietroepen ontmoeten de eenheden, veteranen en postactieven van het regiment elkaar. Daarnaast heeft het Geniemuseum zeker ook een positieve invloed op werving en goed nabuurschap. De formele zetel van de regimentscommandant heeft zelfs letterlijk een plaats gekregen in het museumgebouw.

GEREGISTREERD MUSEUM

Hoewel formeel de museale taak niet meer voor het Geniemuseum geldt (die ligt immers bij het Nationaal Militair Museum) willen bestuur en vrijwilligers nog wel volgens die normen blijven werken. In 2009 is daarom deelgenomen aan een herijking en naar verwachting zal het Geniemuseum ingeschreven blijven als geregistreerd museum in het Nederlands Museumregister. Het bordje met dit symbool blijft naar verwachting ook in de toekomst gewoon op de gevel van het gebouw aan de Lunetlaan in Vught!

Historische genie-eenheid uit 1794 op Wapendag 2010

Raymond Uppelschoten

November 1794: De Franse legers van de Revolutie bedreigen ons land en rammelen onder de grote rivieren aan de deuren van de Republiek. De Nederlandse mineurs en sappeurs strijden voor de vestingsteden Grave, Willemstad, Breda, Bergen op Zoom en Maastricht. Bijna 215 jaar later bespreek ik met Hans Sonnemans, directeur van het Geniemuseum in Vught, een aardig plan. Wat zou het mooi zijn als we mijn droom (een vroege genie-eenheid uit 1794) kunnen combineren met zijn Geniemuseum. Daarmee was een aardige afspraak voor levende geschiedenis op de Wapendag 2010 geboren. En ik ging aan de gang om deze genie-eenheid daadwerkelijk te realiseren.

WAPENDAG 2008

Ik speel al jaren de rol van genieofficier in de wereld van de levende geschiedenis. Ik geef daarin uitleg aan het publiek over het Korps Ingenieurs en het Bataljon Sappeurs en Mineurs uit die tijd. Verder laat ik zien hoe er bijvoorbeeld werd gewerkt aan de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Op de eerste Wapendag in 2008 stond ik voor het eerst in de tuin van het Geniemuseum als genieofficier uit 1815. Met mijn koperen landmeetinstrumenten werkte ik die dag tussen de twintigste-eeuwse bruggen, naast de Amerikaanse genisten uit de Tweede Wereldoorlog. De interesse voor mijn tijd bleek er bij de bezoekers zeker te zijn. Maar misschien kwam dat vooral door mijn officiershoed en het blauwe wollen uniform met gouden krullen (ofwel lissen) op mijn kraag en mouwen. Dat viel natuurlijk wel op tussen het groene Nederlandse en Amerikaanse geweld om me heen.

ONDERZOEK

In de anderhalf jaar na de eerste Wapendag werkte ik door aan het plan om een eenheid van genisten van rond 1795 uit te beelden. Ik deed onderzoek naar de uniformen, het gereedschap en organisatie van zo'n eenheid. Omdat ik mensen leerde kennen in het wereldje van de genie en vestingbouw, kwam ik in contact met goede adviseurs en critici. De bibliotheken van de Stichting Menno van Coehoorn, de KMA in Breda, het Legermuseum en natuurlijk het Geniemuseum gaven me veel informatie over het werk van een eenheid genisten uit het verleden. Archiefonderzoek bracht verdere details naar boven, onder andere van het uniform. Met het genoemde gesprek in het Geniemuseum viel alles op zijn plek. Ik vond ten slotte een goede uniformmaker en we konden aan de slag.

UNIFORM

De genisten uit de achttiende eeuw droegen lichtblauwe uniformen, zoals in vrijwel heel West-Europa. Het stond vast prachtig, vooral met het goud en zilver van officieren en onderofficieren erop, maar praktisch is natuurlijk anders. En het plan was nog wel dat we het echte werk zouden gaan uitvoeren: brug pionieren, loopgraaf graven, weg herstellen. Gelukkig werd in 1793 voor het eerst een genie-eenheid van 100 pioniers opgericht, die grijze uniformen kregen. Het was een stuk praktischer om die uniformen te gaan dragen. Ook ontdekte ik dat de genisten een paar jaar later standaard grijze werkkleding kregen uitgereikt. Daarom werd de uiteindelijke uniformkeuze een grijze jas, met dito vest en

kniebroek, zwarte slobkousen en driekantige steek van 1794. De officier zou wel de lichtblauwe jas met zwart, wit en rood van de officiële uniform dragen, ook om te laten zien hoe groot het standsverschil nu eenmaal was in die tijd.

TRADITIES

En zo gaan we dus aan de slag: in het grijze uniform van de pioniers van eind achttiende eeuw. Daarmee geven we het Regiment Genietroepen een nieuw historisch gezicht. Want hoewel dit project vooral levende geschiedenis is, dragen we wel bij aan de bekendheid van de geniegeschiedenis. En met een goed historisch verhaal kunnen we zo de oudste tradities van het Regiment uitdragen.

Meer informatie:

Over dit project om de vroege genie uit te beelden:

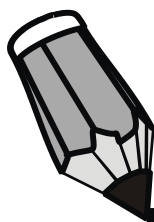
www.corpsdumoulin.nl

Over de organisatie erachter: www.hetleegeland.nl

auteur aan het werk als officier van de genie in 1815

Advertentie

1976-2010
34 jaar